

Protokół

17. posiedzenia, I. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 29. stycznia 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański Zdzisław Tarnowski.

Obecných posłów 130.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół piętnastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół szesnastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Sekretarz p. Urbański czyta spis petycji, wniesionych po dzień 29. stycznia br., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej, L. s.: 1265, 1272, 1273, 1274.

Komisji gminnej, L. s.: 1266, 1267, 1268, 1269.

Komisji administracyjnej, L. s.: 1270.

Komisji drogowej, L. s.: 1271, 1281, 1304.

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1275, 1276, 1282, 1283, 1285, 1287, 1289, 1293, 1296, 1297, 1298, 1299, 1303.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 1277, 1278, 1279, 1280, 1284.

Komisji szkolnej, L. s.: 1286, 1288, 1290, 1291, 1292, 1302.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1294, 1295.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zarządzie sprzedaży soli warzonki.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji solnej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o przedłożeniu Wydziału z projektem ustawy łowieckiej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący projekt ustawy.

U s t a w a

z dnia . . . . . którą wydana zostaje ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art I.

Dołączona ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu jej w Dzienniku ustaw krajowych. Z tą samą chwilą tracą moc obowiązującą dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do przedmiotu niniejszej ustawy, z wyjątkiem ustawy z 19. Lipca 1869 Nr. 26. dz. u. kr. która pozostaje nadal w mocy obowiązującej.

Art. II.

Wykonywanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ustawa łowiecka

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

I. Prawo polowania i jego wykonanie.

A. Postanowienia ogólne.

§. 1. Prawo polowania polega na wyłącznem uprawnieniu do hodowania, wyszukiwania, ścigania, zabijania i przywłaszczania sobie łownej zwierzyny i dzikiego

ptactwa, jak również przywłaszczania oddzielonych z niej części użytecznych, jak zrzuconych rogów i t. p. Odnośnie do dzikiego ptactwa mieści w sobie prawo polowania także wyłączne uprawnienie do przywłaszczania zniesionych jaj.

§. 2. Zwierzyną łowną są w rozumieniu niniejszej ustawy: jeleni i daniel, sarna, zając, dziki królik i borsuk. Z ptaków: głuszc, cietrzew, jarząbek, pardwa i kuropatwa, przepiórka, chruściel (derkacz), bażant, drop, czajka, słonka, dubelt, kszczyk, siewka, kulik i rozmaite tegoż gatunki, kurki wodne, łyska, nurki, dziki łabędź, dzika gęś, wszelkie gatunki dzikich kaczek i dzikich gołębi.

§. 3. Prawo polowania przywiązane jest do własności gruntu, służy więc każdemu posiadaczowi gruntu; wykonywane zaś być może albo w sposób samodzielny, albo przez wydzierżawienie.

Wykonywanie prawa polowania w sposób samodzielny przysługuje:

a) posiadaczowi nieprzerwanej przestrzeni obszaru gruntowego wyroszącego co najmniej 115 hektarów, bez względu, czy on jest osobą fizyczną, czy też osobą prawną, czy jest osobą pojedynczą lub połączeniem kilku osób. W ostatnim wypadku nie może być posiadłość podzieloną co do przestrzeni. Również nie stanowi różnicy czy ten obszar leży w jednej gminie lub miejscowości, lub czy się rozciąga na terytorium więcej gmin, względnie miejscowości.

b) Gminie służy samodzielne polowanie tylko co do przestrzeni gruntowej, należącej do majątku gminnego, położonej bądź to w obrębie własnej, bądź też obcej gminy, jeżeli obszar ten wynosi co najmniej 115 hektarów nieprzerwanej przestrzeni.

Drogi, koleje żelazne, rzeki, potoki, kanały jakoteż wody stojące i wyspy na wodach, które przeryniają grunta, nie uważają się za przerwy obszaru, jeżeli się mo-

zna dostać z jednej części kompleksu do drugiej nie przechodząc przez cudzą posiadłość (ad a i b).

c) Posiadaczom zwierzyńców, to jest przestrzeni gruntowych dowolnych rozmiarów przeznaczonych do hodowli zwierzyny, a skutecznie i trwale zabezpieczonych przeciw jej wydostaniu się na grunta sąsiednie.

W razie sporu o to, czy jaka przestrzeń gruntowa uważaną być ma za zwierzyńiec w myśl powyższego postanowienia, rozstrzyga o tem polityczna władza powiatowa.

§. 4. Wszelkie inne obszary gruntowe położone w obrębie gminy miejscowej i na obszarze dworskim z tą gminą jedną miejscowość stanowiącym, które nie posiadają warunków samoistnego polowania w §. 3. określonych, albo co do których samoistne polowanie nie zostało zgłoszone (§. 6), stanowią okręg polowania gminnego. Polowanie gminne ma być wydzierżawione na rzecz posiadaczy gruntów. Przy wydzierżawianiu polowania gminnego zastępuje posiadaczy gruntów reprezentacja gminy, a jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje także grunta obszaru dworskiego, reprezentacja gminy z przełożonym obszaru dworskiego według postanowień niniejszej ustawy. W tym ostatnim wypadku wolno tak reprezentacji gminy jak i przełożonemu obszarowi dworskiemu samoistnie stawiać wnioski wobec władzy politycznej. Jeżeli posiadacz gruntów obszaru dworskiego, wcielonych do okręgu polowania gminnego, jest dzierżawcą odnośnego polowania gminnego, albo tegoż części, wtedy zastępstwo służy w każdym razie reprezentacji gminnej.

B. Ustanowienie okręgów polowania.

§. 5. Okręgi tak samodzielnego polowania (§. 3), jakoteż okręgi polowania gminnego (§. 4) ustanowi polityczna władza powiatowa każdym razem na najbliższy okres dzierżawny polowania.

Dzierżawny okres polowania wynosi zwyczajnie lat sześć. Jedynie w wypadkach, w których reprezentacja gminna (przełożony obszar dworski) wniesie u politycznej władzy powiatowej przed upływem przedostatniego roku bieżącego okresu dzierżawnego z uzasadnionych powodów podanie o przedłużenie okresu dzierżawy, może c. k. Namiestnictwo zarządzić przedłużenie co najwyżej do lat dwunastu. Przeciw takiemu przedłużeniu rekurs nie ma miejsca.

§. 6. Najpóźniej w sześć miesięcy przed upływem bieżącego okresu dzierżawy, Władza polityczna powiatowa ogłosi w miejscu swej siedziby, jakoteż w każdej gminie i na obszarze dworskim edykt, na mocy którego ci posiadacze gruntów, którzy na nadchodzący, w edykcie określić się mający dzierżawny okres polowania (§. 5) na podstawie §. 3 rozszcżą sobie uprawnienie do samodzielnego polowania, wezwani zostaną aby te pretensje w ciągu 6 tygodni u politycznej władzy powiatowej zgłosili. Edykt ten ma być prócz tego doręczony wszystkim tym posiadaczom gruntów, którzy w bieżącym okresie dzierżawnym polowanie samodzielnie na swych gruntach w myśl §. 3. wykonywali.

Do zgłoszenia wystarczy zwykłe podanie do władzy politycznej powiatowej lub nawet protokolarne oświadczenie z dołączeniem szkicu sytuacyjnego dotyczącej przestrzeni gruntowej. Przy następnem ustanowieniu samodzielnego prawa polowania wystarczy odwołanie się do poprzedniego zgłoszenia.

Polityczna Władza powiatowa ma zbadać zgłoszenia, według potrzeby przedsięwziąć dochodzenia, a następnie ustanowić okręgi polowania tak samodzielnego według §. 3., jakoteż polowania gminnego wedle §. 4 wydzierżawić się mającego i ogłosić je w należyty sposób.

§. 7. Przeciw uskutecznionemu podziałowi mogą być wniesione zarzuty w ciągu

czterech tygodni do politycznej władzy powiatowej.

Polityczna władza powiatowa zbada wniesione zarzuty i po ewentualnem przeprowadzeniu dochodzeń wyda orzeczenie.

§. 8. Polityczna władza powiatowa przy ustanowieniu okręgów polowań czy samodzielnych (§. 3.) czy podlegających wydzierżawieniu (§. 4.) obowiązana jest, jeżeli temu nie stoją na przeszkodzie ważne względy na wykonywanie polowania, uwzględnić życzenia gmin przez swoją zwierzchność objawione i obszarów dworskich, wniesione w ciągu 6 tygodni po ogłoszeniu edyktu (§. 6) w wypadkach:

a) jeżeli posiadacze obszarów, którym przysługuje prawo samodzielnego polowania z mocy §. 3. lit. a i b pragną obszary swoje i to na cały najbliższy okres dzierżawy przyłączyć do obszaru polowania gminnego, a gmina się na to zgodzi.

b) jeżeli dwie lub więcej gmin, oraz posiadacze obszarów dworskich z mocy §. 4. do okręgu polowania gminnego przydzielonych, zgodnie żądają ustanowienia wspólnego okręgu polowania gminnego na cały najbliższy okres dzierżawy.

c) w ten sam sposób uwzględnić należy żądania gmin lub przełożonych obszarów dworskich w kierunku rozdzielenia ustanowić się mających okręgów polowania, jeżeli szczególne stosunki miejscowe a głównie różnorodność polowań, rozdział ten usprawiedliwiają i jeżeli żadna z tych części nie będzie obejmowała na przyszłość mniej niż 115 hektarów przestrzeni. — Również w wypadkach wyjątkowych może władza polityczna powiatowa ze względu na kulturę łowiecką przyłączyć niektóre parcele n. p. remizy, łązy, kępy i t. d. do obszaru samodzielnego polowania, chociaż z tymże nieprzerwanej całości nie stanowią (§. 3. a i b) jeżeli należą do tego samego właściciela i położone są w tej samej gminie miejscowej.

§. 9. Celem stosownego zaokrąglenia przylegających do siebie okręgów polowania gminnego, może polityczna władza powiatowa przy ustanawianiu tych okręgów po wysłuchaniu interesowanych reprezentacyj gminnych (przełożonych obszarów dworskich) poszczególne części odłączyć od jednego a przydzielić do drugiego okręgu polowania gminnego; wskutek tego jednak nie może powierzchnia żadnego okręgu polowania gminnego być mniejszą jak 115 h.

§. 10. Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi mniej jak 115 hekt., to służy przede wszystkim posiadaczowi przyległego, według §. 3. istniejącego samodzielnego polowania, prawo wydzierżawienia przed wszystkimi innymi bez przetargu na przypadający okres dzierżawy całego gminnego polowania za cenę, jaka wypadnie z obliczenia za przestrzeń tego okręgu, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawy, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego.

Jeżeli zachodzą szczególne stosunki, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiednim, w takim razie czynsz dzierżawy oznaczy polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli jest więcej takich posiadaczy przyległych polowań samoistnych, służy pierwszeństwo do dzierżawy sąsiedniego okręgu polowania gminnego temu z nich, który ofiarowuje wyższy czynsz dzierżawy.

Do oświadczenia się względem korzystania z tego prawa wyznaczy polityczna władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielnego polowań odpowiedni termin prekluzywny.

§. 11. Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi więcej jak 115 hekt. i jeżeli część jego niedosiągająca tego rozmiaru:

a) otoczoną jest w całym obwodzie, albo w dwóch trzecich częściach obwodu samodzielnem polowaniem istniejącem według §. 3. — albo

b) takim samodzielnem polowaniem oddzielona jest od reszty okręgu polowania gminnego w ten sposób, że do niej bez przekroczenia granic gminy nie można dostać się inaczej, jak tylko przez grunta należące do polowania samodzielnego, względnie drogami przez te grunta prowadzającymi, to służy posiadaczowi samodzielnego polowania prawo wydzierżawienia polowania na wspomnianej części (enkławie) okręgu polowania gminnego na przypadający okres dzierżawny przed wszystkimi innymi, bez przetargu. Cena za ową przestrzeń wypadnie z obliczenia, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawny, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego. W razie szczególnych stosunków, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiedni, ma czynsz dzierżawny oznaczyć polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli enklawa jest kilkoma z poprzednio wspomnianych polowań samodzielnymi w sposób określony w alinie 1. otoczoną (lit. a), względnie oddzieloną (lit. b), w takim razie służy wspomniane prawo pierwszeństwa dzierżawy przedewszystkiem posiadaczowi samodzielnego polowania, graniczącego z enklawą w dłuższej rozciągłości. Gdyby wskutek wykonania prawa pierwszeństwa dzierżawy okręg polowania gminnego zmniejszyć się miał poniżej 115 hekt. wówczas prawo pierwszeństwa dzierżawy tylko wtedy może być wykonane, jeżeli uprawniony do samodzielnego polowania wzraz z enklawą obejmie w dzierżawę także polowanie na pozostałej części okręgu polowania gminnego. Co do wymiaru czynszu dzierżawnego od tej pozostałej części, służą te same postanowienia, jak co do samej enklawy.

Do oświadczenia się względem korzystania z prawa w poprzednich ustępach określonego, wyznaczy polityczna władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielnym polowań odpowiedni termin prekluzywny.

§. 12 O wszelkich sprawach dotyczących ustanawiania okręgów myśliwskich, tudzież o przeprowadzeniu zmian w ich odgraniczeniu, orzeka w pierwszej instancji polityczna władza powiatowa, po wysłuchaniu opinii Wydziału Rady powiatowej.

C. Wydzierżawienie polowań gminnych.

§. 13. Wydzierżawienie polowania gminnego (§. 4.) uskutecznia polityczna władza powiatowa na czas ustanowionego okresu dzierżawy (§. 5.) wolno jednak wspomnianej władzy powierzyć tę czynność odnośnemu naczelnikowi gminy (przełożonemu obszarowi dworskiego).

W miastach rządzących się własnymi statutami i w 30 miastach podlegających ustawie gminnej z 13. marca 1889 r. nr. 24, dz. u. kr, zarządzi magistrat wydzierżawienie tego polowania przez publiczną licytację.

Akt wydzierżawienia jako też w szczególności protokół licytacyjny sporządzony być ma według wzoru ustanowionego przez Namiestnictwo.

§. 14. Polityczna władza powiatowa (Magistrat) ogłosi natychmiast po ustanowieniu okręgów polowania licytację polowania gminnego. Obwieszczenie o odbyć się mającej licytacji, zawierać ma potrzebne dane o wydzierżawie się mającem polowaniu, jako to: granicę okręgu polowania, czas trwania dzierżawy, cenę wywołania, wysokość mającego się złożyć wadium, termin i miejsce odbycia licytacji.

Ogłoszenie licytacji rozpowszechnić należy w sposób w miejscowości tej praktykowany, a jeżeli spodziewać się można osiągnięcia przez to większego czynszu

dzierżawnego, także i w jednej z gazet w powiecie najbardziej rozpowszechnionej.

O terminie i miejscu odbyć się mającej licytacji, należy zawiadomić jednocześnie dotyczącą zwierzchność gminną i obszar dworski jako też Wydział Rady powiatowej, któremu przysługuje prawo wystać na swój koszt delegata.

§. 15. Do dzierżawy polowania gminnego dopuszczone być mogą osoby fizyczne z wyjątkiem osób w §. 87. pod lit. a. b. c. e, f i g wymienionych — Skarb państwa, tudzież Towarzystwa myśliwskie istniejące na podstawie zatwierdzonych przez władze statutów. Wykonywać zaś prawo polowania może tylko ten, kto w myśl rozdziału VI. niniejszej ustawy uzyskał kartę myśliwską.

§. 16. Na podstawie aktu licytacji przyznanej będzie dzierżawa polowania gminnego temu, kto najwyższą cenę dzierżawną zaoferuje, przyczem nie mogą być uwzględnione oferty tych osób, które według §. 15 wykluczone są od dzierżawy.

§. 17. Przeciw aktowi licytacji służy interesowanym prawo odwołania się do c. k. Namiestnictwa w ciągu dni 14.

Jeżeli przeciw przyznaniu polowania odwołanie wniesione i uwzględnione zostanie, należy zarazem orzec unieważnienie licytacji i ponowne wydzierżawienie polowania gminnego zarządzić, chyba że władza o odwołaniu decydująca uzna za stosowne oddać polowanie gminne innemu oferentowi, który wniósł rekurs.

Pomimo wniesionego odwołania się przeciw przyznaniu dzierżawy polowania gminnego prawo wykonania tego polowania pozostaje aż do ostatecznego rozstrzygnięcia przy tym, który się utrzymał przy licytacji.

Jeżeli polityczna władza powiatowa żadnemu z licytantów nie przyzna dzierżawy polowania, a przeciw temu wniesiono odwołanie, władze do tego powołane aż do ostatecznego rozstrzygnięcia postąpią tak,

jak gdyby polowanie w dotyczącym okręgu nie było wydzierżawione (§. 18. ustęp 2gi).

§. 18. Jeżeli wydzierżawienie polowania gminnego przy pierwszej licytacji za cenę wywołania nie przyjdzie do skutku, władza wydzierżawiająca ogłosi w terminie nieprzekraczalnym 30 dniowym powtórna licytację, zniżając cenę wywołania o 25%.

W razie zaś, gdyby i powtórna licytacja spełzła na niczem, polityczna władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem Rady powiatowej i po wysłuchaniu wniosków Zwierzchności gminnej względnie przełożonego obszaru dworskiego, obmyśli inny niekosztowny sposób użytkowania z prawa polowania.

§. 19. Dzierżawca polowania winien złożyć pod rygorem utraty wadium (na rzecz uprawnionych) i rozwiązania dzierżawy najpóźniej w dni 14 po przyznaniu dzierżawy dwuletni czynsz dzierżawny, z którego połowa uważana będzie za kaucyą, a druga połowa za czynsz dzierżawny na rok pierwszy.

Kaucya może być złożona w papierach publicznych, pupilarne bezpieczeństwo dających podług kursu bieżącego i ma być deponowana w c. k. Urzędzie podatkowym właściwego powiatu; zaś czynsz dzierżawny do rąk Zwierzchności gminnej (przełożonego obszaru dworskiego). (§. 20.)

Kaucya jest poręką za grzywny, na które skazany być może dzierżawca polowania gminnego, dalej za koszta urzędowych czynności odnoszących się do polowania przezeń dzierżawionego, jeżeli na zwrot ich będzie zasądzony, wreszcie za czynsz dzierżawny i wypełnienie innych zobowiązań w umowie przyjętych.

Jeżeli zatem w ciągu trwania dzierżawy kaucya w jaki bądź sposób została zmniejszoną poniżej jednorocznego czynszu polityczna władza powiatowa poleci dzierżawcy uzupełnić ją w ciągu 14 dni, do

pierwotnej wysokości, pod rygorem rozwiązania umowy.

W cztery tygodnie po upływie okresu dzierżawy, lub po jej wcześniejszem rozwiązaniu, kaucya zwróconą będzie dzierżawcy, o ile w całości lub w części nie zostanie zatrzymaną na cele, dla których za bezpieczeństwa służyła.

§. 20. Roczny czynsz dzierżawny na następne lata składać ma dzierżawca polowania na cztery tygodnie przed rozpoczęciem roku dzierżawnego u Zwierzchności gminnej. Jeżeli jednak okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, to przypadający na te grunta w stosunku do ich rozmiaru udział w czynszu dzierżawnym, który to udział oznaczy cyfrowo polityczna władza powiatowa przy sposobności wydzierżawienia polowania gminnego, złożyć należy u przełożonego obszaru dworskiego.

Jeżeli czynsz dzierżawny nie zostanie złożony w oznaczonym czasie, ma polityczna władza powiatowa na uczynione o tem doniesienie naczelnika gminy względnie przełożonego obszaru dworskiego, wezwać dzierżawcę do zapłaty, z oznaczeniem terminu dni 14 i z zagrożeniem rozwiązania dzierżawy (§. 22. l. 1).

§. 21. Zwierzchność gminna ma w ciągu czterech tygodni po każdoczesnem złożeniu rocznego czynszu dzierżawnego obwieścić w sposób w miejscu przyjęty, że poszczególni właściciele gruntów podnieść mogą udziały na nich z czynszu przypadające w stosunku do rozległości ich posiadłości gruntowej włączonej do okręgu polowania gminnego, w ciągu pewnego oznaczyć się mającego terminu, gdyż inaczej przypadają na rzecz kasy gminnej. Termin ten nie może wynosić mniej niż 4 tygodnie. Jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, które należą do różnych posiadłości, to powyższe postanowienia niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie także do udziału

w czynszu dzierżawnym przypadającym za te grunta.

§. 22. Wydzierżawione polowanie może być przez polityczną władzę powiatową uznane za rozwiązane, skoro dzierżawca:

1. nie złoży w oznaczonym terminie kaucyi, względnie dopełnienia tejże, albo czynszu dzierżawnego (§§. 19. i 20);

2. nie zastosuje się do przepisów ustawy o nadzorze polowania (§. 30);

3. dopuści się powtórnie innego przekroczenia niniejszej ustawy;

4. utraci zdolność uzyskania karty myśliwskiej.

W 14 dni po prawomocności orzeczenia zarządzi polityczna władza powiatowa wydzierżawienie na nowo polowania gminnego.

§. 23. Bez zezwolenia politycznej władzy powiatowej nie wolno pod nieważnością zadzierżawionego polowania w całości ani w części poddzierżawiać innym osobom, czy to za zapłatą, czy też z zastrzeżeniem udziału w dochodach.

§. 24. Spadkobiercy dzierżawców prawa polowania mogą za zezwoleniem politycznej władzy powiatowej, jeżeli się o to najpóźniej w dwa miesiące po śmierci spadkodawcy do niej zgłoszą, wykonać je przez cały pozostały czas dzierżawy, jeżeli posiadają warunki wymagane od dzierżawców i wykonawców polowania.

W razie niezgłoszenia się, lub gdy polityczna władza powiatowa uzna ich za nieodpowiednich do wykonywania prawa polowania, zarządzonem będzie ogłoszenie nowej licytacji.

§. 25. Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstanie okręg w §. 3 a i b określony, to uprawnienie do samodzielnego polowania na tymże zaczyna się dopiero z najbliższym okresem dzierżawnym. Jeżeli jednak części takiego okręgu polowania samodzielnego położone są w różnych okrę-

gach polowania gminnego, w których okresy dzierżawne upływają w różnych terminach, w takim razie powyższy okręg uznany być może jako samodzielny dopiero przy ustanawianiu okręgów polowania tej gminy, w której okres dzierżawny najpóźniej się kończy.

Tymczasem pozostają poszczególne części tego nowo powstałego okręgu polowania samodzielnego wcielone do odnośnych polowań gminnych.

§. 26. Gdyby w ciągu okresu dzierżawnego jakaś posiadłość gruntowa uznana na ten okres za okręg polowania samodzielnego po myśli §. 3. a i b przeszła częściami na kilku właścicieli, to pozostaje w mocy uprawnienie do samodzielnego polowania, odnośnie do tych części posiadłości, które zawsze jeszcze odpowiadają wymogom §. 9.

Natomiast owe części podzielonej posiadłości gruntowej, które już nie odpowiadają tym wymogom, równie jak w ogóle wszelkie przestrzenie uznane jako okręgi polowania samodzielnego, które w ciągu okresu dzierżawnego utracą wymagany dla okręgów polowania samodzielnego rozmiar 115 ha, albo też potrzebną nieprzerwaną ciągłość, ma polityczna władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania lub innego interesowanego włączyć na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego, chyba że kto wystąpi w myśl §§. 9. lub 10. z prawem pierwszeństwa dzierżawy.

§. 27. Jeżeli okręg polowania samodzielnego, którego właściciel dzierżawił okręg polowania gminnego na podstawie §. 9. albo enklawę na podstawie §. 10. utraci własność graniczącego albo otaczającego, względnie oddzielającego okręgu polowania samodzielnego, to polityczna władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dwor-

skiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej, wydzierżawi odnośny okręg polowania gminnego na resztę okresu dzierżawnego drogą licytacji, względnie włączy enklawę do okręgu polowania gminnego, o ile w jednym i drugim przypadku nie zajdzie i nie będzie wykonane inne prawo pierwszeństwa dzierżawy według §. 9 lub 10.

§. 28. Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstaną samodzielne polowania w §. 3 c. określone, to odpadają one zaraz, z chwilą powstania, od polowania wydzierżawionego przez władzę. Jeżeli zaś w tego rodzaju okręgu polowania zajdzie zmiana, odbierająca mu charakter okręgu polowania samodzielnego według §. 3, winna polityczna władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej, wcielić go na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego, o ile nie zajdzie i nie będzie wykonane prawo pierwszeństwa dzierżawy według §. 10.

§. 29. Przedłużenie dzierżawy polowania gminnego bez licytacji po ukończeniu się okresu, na który zostało w drodze licytacji wydzierżawione, może nastąpić na dalszy sześcioletni okres czasu przez polityczną władzę powiatową za zgodą Zwierzchności gminnej temu, kto je ma w dzierżawie w ubiegającym okresie, jeżeli wniesie o to prośbę na 3 miesiące przed upływem trwającej jeszcze dzierżawy i przyjmie obowiązek płacenia o 10% wyższego czynszu.

II. Przepisy policji łowieckiej.

A. Nadzór nad polowaniem.

§. 30. Uprawnieni do samoistnego polowania, jakoteż dzierżawcy polowania gminnego, winni są najpóźniej w trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy ustanowić dla nadzoru i ochrony polowania straż łowiecką w odpowiedniej liczbie osób i tych

do zatwierdzenia i zaprzysiężenia władzy politycznej powiatowej przedstawić.

§. 31. Co do warunków zatwierdzenia i zaprzysiężenia straży łowieckiej obowiązuje ustawa z 4. września 1892 (Dz. u. k. Nr. 74).

Uprawnieni do wykonywania prawa polowania mogą sami podjąć się tego doзору, jeżeli posiadają warunki do tego wymagane.

§. 32. Zaprzysiężona i zatwierdzona straż łowiecka, ma prawo podczas wykonywania swej służby nosić broń myśliwską; wolno jej jednak z broni tej zrobić użytek przeciw osobom trzecim, tylko w wypadku koniecznej i słusznej obrony.

Jeżeli straż łowiecka nosi przepisane dla niej odznaki, wtedy uważana będzie jako straż publiczna w myśl ustawy państwowej z dnia 16 czerwca 1872 (Nr. 84 Dz. u. p.)

B. Przepisy o ochronie.

§. 33. Nikomu nie wolno w czasie poniżej oznaczonym łowić lub zabijać: jeleni od 1. listopada do 31. lipca, kozłów (rogaczy) od 1. marca do 31. maja, zajęcy od 15. stycznia do 15. września, jarząbków od 1. lutego do 31. sierpnia, cietrzewi i głuszców kogutów od 20. maja do 31. sierpnia, kuropatw od 1. grudnia do 15. sierpnia, bażantów od 1. stycznia do 15. sierpnia, przepiórek i dzikich gołębi od 1. listopada do 15. sierpnia, dropi i pardw od 15. kwietnia do 31. lipca; ptactwa błotnego mianowicie: kszyków, dubeltów, kulonów, batalionów od 15. kwietnia do 30. czerwca; ptactwa wodnego mianowicie: dzikich gęsi i dzikich kaczek od 15. kwietnia do 15. czerwca; łani jeleni i sarn, cieląt i spiczaków, tudzież samic cietrzewi i głuszców przez cały rok.

Przepis ten nie stosuje się do zarządzanych polowań w zamkniętych zwierzyńcach.

Wystrzeliwanie łań i kóz ze względu gospodarstwa łowieckiego nastąpić może tylko za zezwoleniem c. k. Namiestnictwa.

§. 34. Wyjątkowo, za poprzednim uwiadomieniem powiatowej władzy politycznej dozwala się łowienia żywych okazów zwierzyny i ptactwa użytkowego, wybierania jaj z gniazd a młodzięży z legowisk, w czasie do łowienia zakazanym, lecz tylko w celu dalszej hodowli i ochrony podczas srogiej zimy.

§. 35. Polityczna władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem Rady powiatowej może:

a) zarządzić nawet w porze ochronnej wystrzelanie pewnej ilości sztuk zwierzyny uznanej za łowną, jeżeli zmniejszenie tego rodzaju zwierzostanu jest w interesie gospodarstwa rolnego, leśnego lub łowieckiego pożądanem;

b) wyjątkowo na rok jeden zezwolić na późniejsze rozpoczęcie, albo wcześniejsze zamknięcie pory ochronnej pewnych rodzajów zwierzyny dla poszczególnych albo wszystkich okręgów polowania w powiecie, jeżeli tego wymagać będą szczególniejsze względy miejscowe, klimatyczne, lub klęski elementarne;

c) zamknąć zupełnie, lecz najwyżej na lat dwa, polowanie w niektórych, albo we wszystkich okręgach polowania w powiecie na pewnego rodzaju zwierzynę i ptactwo łowne w tej okolicy wyniszczeniem zagrożonej.

W razie zupełnego zamknięcia polowania w ciągu dwóch ostatnich lat dzierżawy polowania, może sobie dzierżawca polowania gminnego rościć petensye do opustu połowy czynszu dzierżawnego.

§. 36. Sprzedaż łownej zwierzyny przez handlarzy odbywać się może tylko za okazaniem świadectwa jej pochodzenia. Świadectwa takie z podaniem gatunku i ilości zwierzyny, wydawać będą uprawnieni do wykonywania prawa polowania, lub ich

pełnomocnicy ze swojego okręgu myśliwskiego.

§ 37. Po upływie dni 14 od rozpoczęcia się czasu ochronnego i podczas dalszego trwania tego czasu, nie wolno objętej ochroną zwierzyny żywej czy zabitej, w całości lub w częściach sprzedawać na składach, targowicach, w restauracjach, lub w inny jakibądź sposób.

Sprowadzający tego rodzaju zwierzynę i ptactwo z zagranicy, albo ze zwierzyńców zamkniętych przy sprzedaży jej winni wykazywać się świadectwem jej pochodzenia, które przepisze c. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Sprzedaż zwierzyny łownej i ptactw ubitych z polecenia władzy w myśl postanowienia §. 35. jak również skonfiskowanej w myśl postanowień §. 78. może się odbywać za okazaniem świadectwa jej pochodzenia przez właściwą władzę polityczną powiatu stwierdzonego.

C. Dalsze przepisy policyi łowieckiej.

§. 38. Bez zezwolenia uprawnionego do polowania nie wolno nikomu chodzić ze strzelbą po okręgu polowania z wyjątkiem osób, ze stanowiska urzędowego do tego upoważnionych.

Kto wbrew temu zakazowi spotkany zostanie przez strażnika łowieckiego ze strzelbą na obszarze polowania, po za drogami służącymi za publiczną komunikację, winien jest na żądanie tegoż oddać mu strzelbę, którą strażnik łowiecki obowiązany natychmiast złożyć w politycznej władzy powiatowej.

§. 39. W czasie od wiosny aż do ukończenia żniw, nie wolno bez zezwolenia właściciela po polach zasianych lub zasadzonych ani polować, ani psami tropić zwierzyny i ptactwa.

Z pod tego zakazu wyjęte są pola obsiane moharem, dalej zasadzone ziemnia-

kami, albo w rzędowy sposób burakami, lub innymi w dalekich odstępach uprawianymi ziemniakami.

W czasie wyjątkowo mokrym, nie wolno na polach obsianych polować konno lub z nagonką nawet w jesienie i zimie.

§ 40. W najbliższem otoczeniu zabudowań można wprawdzie tropić i ścigać zwierzynę, nie wolno jednak do niej strzelać.

Również nie wolno bez zezwolenia właściciela, podczas polowania wchodzić do ogrodów znajdujących się w pobliżu domów i zabudowań gospodarskich, jeżeli te są ogrodzone lub w inny sposób odgraniczone.

§. 41. Zakazem jest polować przez cały dzień w niedzielę i w święta uroczyste.

§. 42. Do chwytania zwierząt łownych nie wolno zastawiać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, tudzież zakładać trutek. Nie wolno użytkującemu z polowania ścigać zwierzyny, która na jego obszarze zraniona, przeszła do obcego obszaru.

§. 43. Włóczące się psy, tudzież koty po polach i lesie mogą być przez uprawnionego do polowania lub jego służbę łowiecką zabijane, lecz nie w bliższem oddaleniu jak na 300 metrów od domu mieszkalnego.

§. 44. Na zarządców lasowych, strażników leśnych, właścicieli samoistnych obszarów myśliwskich, dzierżawców polowań, strzelców łowieckich, wkłada się obowiązek tępienia w każdej porze drapieżnej i szkodliwej zwierzyny, oraz szkodliwego ptactwa w swoich obszarach.

§. 45. Dzikie i zwierzęta groźne dla osobistego bezpieczeństwa, oraz dla bezpieczeństwa inwentarzy gospodarskich, trzymać wolno tylko w zwierzyńcach zabezpieczonych zupełnie przeciw wydostaniu się z tamtąd na zewnątrz.

§. 46. Zwierzęta uznane za szkodliwe jakoto: niedźwiedzie, wilki, rysie, żbiki i dziki może każdy zabijać, chwytac i nabywać, nie wolno jednak nikomu bez zezwolenia uprawnionego do polowania na cudzym gruncie zwierząt szkodliwych śledzić.

Zwierzęta następujące jako to: lisy, kuny leśne i domowe, tchórze i łasice, wiewiórki, chomiki, wydry, wszelkie gatunki orłów, sokół białożór, sokół wędrowny, roróg, kobuz, drzemlik, kania wielka, kania czarna, jastrząb, krogulec, błotniak (rybołówka trzcinnik) czapla siwa, mewa siwa, puchacz, dzierzba, sroka, kruk i gawron mogą być wewnątrz okręgu polowania przez uprawnionego do polowania, na własnym gruncie przez właściciela gruntu, wreszcie na miejscach stanowiących dobro publiczne przez każdego chwytane albo zabijane i zabierane. Do chwytania i zabijania szkodliwej zwierzyny, z wyjątkiem niedźwiedzia nie wolno używać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, z wyjątkiem wypadku w §. 50 przewidzianego.

Nadto z pomiędzy zwierzyny łownej może właściciel gruntu zabijać zapadłe na gruncie w stadach dzikie gęsi i kaczki, które się wówczas stają jego własnością.

O ile uprawnionemu do rybołówstwa służą dalej idące prawa, osądzić należy według przepisów o rybołówstwie na wodach śródziennych.

§. 47. W okolicach, gdzie dziki wyrządzają znaczne szkody w ziemiopłodach, a uprawnieni do polowania, obowiązkuwki tępienia ich zadosć nie czynią, ma polityczna władza powiatowa na doniesienie poszkodowanych:

a) uznać odpowiedzialnymi za tego rodzaju szkody tych właścicieli i dzierżawców polowania, którym udowodnionem będzie, że dziki na swoich obszarach hodują;

b) udzielić osobom, ze strony których nadużycia obawiać się nie potrzeba, po zasięgnięciu co do nich opinii Wydziału

Rady powiatowej, nawet bez zgody uprawnionego do polowania, na pewien czas bezpłatne certyfikaty myśliwskie, z dozwoleniem tępienia z broni palnej dzików lub innej szkodliwej zwierzyny (§. 46) w obrębie ściśle oznaczonego obszaru, który nie może przekraczać granic okręgu gminnego polowania.

O wydaniu bezpłatnych certyfikatów, zawiadomi jednocześnie władza polityczna powiatowa tak uprawnionego do polowania, jakoteż i miejscowe władze policyjne.

§. 48. Polityczna władza powiatowa ma także prawo i obowiązek w razie potrzeby na pewien krótki i ściśle ograniczony czas zarządzić pod swoim nadzorem tępienie drapieżnych i szkodliwych zwierząt, a zarazem oznaczyć czas i sposób tępienia. Jeżeli w tym celu zarządzone będą publiczne obławy, polityczna władza powiatowa, zawiadomi o tem uprawnionych do polowania i zaprosi do udziału w nich strzelców nie posiadających nawet kart ani certyfikatów myśliwskich.

Mieszkańcy gmin, w interesie których publiczna obława zarządzoną została, mają obowiązek na wezwanie władzy dostarczyć bezpłatnie nagonki w odpowiedniej ilości.

§. 49. Przy tego rodzaju obławach nie wolno nikomu zabijać innej zwierzyny prócz tej, dla wytępienia której została obława zarządzoną.

Ubita w ten sposób zwierzyna sprzedana będzie przez władzę zarządzającą obławę, w drodze publicznej licytacji, a kwotę uzyskaną ze sprzedaży należy wręczyć Wydziałowi powiatowemu na korzyść funduszu ubogich odnośnej gminy.

§. 50. Do tępienia zwierząt uznanych w §. 46. alin. 1. za szkodliwe, może uprawnionz do polowania używać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, jednakże z zachowaniem wszelkiej ostrożności, aby ztąd nie powstało niebezpieczeństwo dla ludzi i zwierząt pożytecznych.

Dlatego też powinien ustawić znaki, które bez trudności spostrzedz i rozpoznać można.

III. O szkodach wyrządzonych przez polowanie i przez zwierzynę.

A. O obowiązkach odszkodowania.

§. 51. Uprawniony do wykonywania polowania ma obowiązek wynagrodzić według przepisów niniejszej ustawy:

a) szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu polowania przez niego samego, jego personal łowiecki, gości myśliwych i przez psy tych osób;

b) szkodę wyrządzoną w jego okręgu polowania przez zwierzęta łowne na gruncie i w niezebranych jeszcze plonach, z wyjątkiem szkód wyrządzonych przez stada zapadłych dzikich gęsi i kaczek;

c) szkodę wyrządzoną przez dziki w myśl §. 47 lit. a) niniejszej ustawy.

Jeżeli prawo do wykonywania polowania służy więcej osobom, odpowiadają one solidarnie za szkody wyrządzone przez polowanie i przez zwierzynę.

§. 52. Za szkody wyrządzone przez wszelkiego rodzaju hodowaną zwierzynę, która się wydostanie ze zwierzyńców zamkniętych, odpowiedzialni są ich posiadacze.

§. 53. Każdy posiadacz gruntu ma prawo zabezpieczyć swoje grunta przeciw wdzieraniu się zwierzyny; poczynione jednak w tym celu urządzenia nie mogą być przysposobione do łapania zwierzyny.

Wolno również każdemu odstraszać i odpędzać zwierzynę od swoich gruntów przez urządzenie straszydeł, ogni nocnych, i t. p. Gdyby zaś skutek takiej obrony zwierzę zraniło się lub zginęło, to uprawniony do polowania nie może domagać się odszkodowania.

§. 54. Także uprawniony do polowania może cudze grunta w obrębie swego okręgu

polowania leżące, ubezpieczać od szkód przez zwierzynę wyrządzanych, zapomoć ogrodzeń i innych środków ostrożności, jednak w taki sposób, aby ubezpieczenie to nie przeszkadzało posiadaczom w prowadzeniu gospodarstwa.

Pomimo to uprawniony do polowania odpowiada za szkodę, jeżeli nie dowiedzie, to cel tych urządzeń z winy poszkodowanego został udaremniony.

§. 55. Szkody wyrządzone przez zwierzynę w sadach, ogrodach warzywnych i ozdobnych, w szkółkach drzew, wreszcie na stojących pojedynczo młodych drzewkach, mają być tylko wtedy wynagradzane, jeżeli się okaże, że szkoda nastąpiła mimo, że dla ochrony uszkodzonych przedmiotów, właściciel poczynił takie urządzenia, które wśród zwykłych okoliczności szkodzie rzeczonyj zapobiedz są w stanie. Wzbronienie wstępu na grunta wskazane w ust. 2. §. 40 uważane być ma za zrzeczenie się wynagrodzenia szkody, która na tych gruntach przez polowanie lub przez zwierzynę wyrządzoną być może.

§. 56. Jeżeli szkody przez polowanie lub zwierzynę wyrządzone zostały w zbożu i innych ziemiopłodach, których zupełną wartość dopiero w czasie żniwa można ocenić, to ma być oszacowanie tej szkody i oznaczenie wynagrodzenia odłożone do czasu, gdy plony już dojrzały.

§. 57. Przy ocenianiu wszelkiej szkody w ziemiopłodach zrzędzonej przez polowanie i zwierzynę, należy przyjąć w rachunek tylko rzeczywistą stratę po potrąceniu kosztów, jakiego poszkodowany jeszcze ponieść musiał aż do zebrania plonów.

B. Postępowanie.

§. 58. Powiatowe władze polityczne rozstrzygają w pierwszej instancji wszelkie skargi o wynagrodzenie szkód, wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę.

§. 59. Poszkodowany winien w czasie, w którym szkoda może być jeszcze dostrzeżona i oceniona, zgłosić przez naczelnika gminy szkodę u uprawnionego do polowania lub tegoż zastępcy, z wezwaniem o zgodne załatwienie sprawy. Gdyby ugoda w ciągu 8 dni nie nastąpiła, ma poszkodowany w ciągu dalszych 8 dni pod rygorem utraty prawa do odszkodowania, z zastrzeżeniem postanowień określonych w §. 64. wnieść zażalenie do politycznej władzy powiatowej o wynagrodzenie szkody, oznaczając w przybliżeniu swoją pretensję.

W wypadkach określonych w §. 56 nie jest wymagane liczebne oznaczenie wysokości żądanego odszkodowania, lecz może to nastąpić dopiero w dodatkowym podaniu według §. 63. wnieść się mającemu.

§. 60. Polityczna władza powiatowa przeprowadzić ma w terminie do dni 14 potrzebne dochodzenia na miejscu z przybraniem stron, których nieobecność jednak nie wstrzymuje przedsięwzięcia czynności urzędowej, jakoteż wyznaczonego przez władzę znawcy. W ważniejszych i trudniejszych wypadkach może polityczna władza powiatowa podejmując te dochodzenia przybrać dwóch znawców.

Jako znawców użyć można tylko bezstronnych i nieposzlakowanych ludzi fachowych, od których należy odebrać przysięgę albo raz na zawsze, albo w każdym poszczególnym wypadku na sumienne wypełnienie obowiązków.

§. 61. Przy komisijnem dochodzeniu ma prowadzący czynność urzędową usiłować przedewszystkiem ugodę między stronami, którą należy objąć także koszta postępowania. Jeżeli to usiłowanie skutku nie odniesie, powinien naprzód oświadczyć się znawca:

1) czy uszkodzenie nastąpiło rzeczywiście przez zwierzynę, względnie przy wykonywaniu polowania; następnie zaś

2) o ile podania stron względem okoliczności wpływających według §§. 55. do

57. na pretensję o odszkodowanie, ze stanowiska fachowego są uzasadnione.

§. 62. W tych wypadkach w których wysokość szkody może być zaraz w sposób stanowczy i pewny stwierdzoną, oświadczyć się znawca bezzwłocznie także co do wysokości szkody wyrządzonej przez polowanie lub zwierzynę, poczem władza polityczna orzec ma o odszkodowaniu.

§. 63. W owych zaś wypadkach, gdzie zdaniem znawcy dla słusznego oszacowania szkody wyczekiwać trzeba czasu żniw, zawiadomi polityczna władza powiatowa poszkodowanego, że ma wcześniej podać powtórnie o podjęcie drugich oględzin urzędowych i to jeszcze przed rozpoczęciem żniwa, inaczej bowiem gaśnie pretensja o odszkodowanie. Na takie podanie ma polityczna władza powiatowa przedsięwziąć ponowne oględziny z przybraniem stron i — o ile to możliwe, pierwotnie użytego znawcy, zaś w razie niemożliwości, innego według postanowień §. 60. powołać się mającego.

§. 64. Dochodzenia i usiłowania ugody przekazane w myśl poprzednich postanowień politycznej władzy powiatowej co do szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę, mogą być przez nią od wypadku do wypadku albo raz na zawsze aż do odwołania poruczone naczelnikowi gminy (przełożonemu obszarowi dworskiego). W tym wypadku wyznaczy równocześnie polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu Reprezentacji gminy (przełożonego obszaru dworskiego) i uprawnionego do polowania, dwóch znawców (§. 60) którzy mają być zaprzysiężeni raz na zawsze.

Jeżeli nastąpi delegacja naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) raz na zawsze, należy to z podaniem nazwisk znawców, ogłosić w sposób w miejscu używany i podać do wiadomości uprawnionego do polowania.

Po wydaniu takiego ogłoszenia mają być pretensje o zwrot szkód przez polo-

wanie i zwierzynę wyrządzonych w sposób określony w §. 59. wnoszone bezpośrednio do delegowanego naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), równie jak i w wypadku §. 63. żądania o przedsięwzięcie powtórnych oględzin.

Tenże naczelnik gminy (przełożony obszar dworskiego) winien o każdej u niego wniesionej pretensyi o odszkodowanie jako też o każdym żądaniu przedsięwzięcia powtórnych oględzin, zawiadomić natychmiast polityczną władzę powiatową i przedsięwziąć na miejscu potrzebne dochodzenia z przybraniem jednego, lub w wypadkach ważniejszych i trudniejszych, obydwóch ustanowionych znawców jako też podjąć określone usiłowania ugodowe.

Do tych dochodzeń i usiłowań ugodowych, również do interwencyi stron i znawców mają analogiczne zastosowanie postanowienia §§. 60—63.

Jeżeli szkoda dotyczy naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), tegoż żony, albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowaconych, winien tenże naczelnik gminy (przełożony obszar dworskiego) zawiadomić bezzwłocznie władzę polityczną powiatową, która albo załatwi sprawę w myśl poprzednich postanowień albo też wyznaczy inną delegację do przeprowadzenia tej sprawy.

§. 65. Jeżeli ugoda (§§. 61, 63) nie przyjdzie do skutku ma być protokolarnie spisany wynik dochodzeń, bezzwłocznie przesłany politycznej władzy powiatowej która w razie potrzeby może dochodzenie w odpowiedni sposób i to także z przybraniem innych znawców kazać uzupełnić i następnie ma wydać orzeczenie (§. 62 i 63.)

Bliższe przepisy i postanowienia o delegacyi o przeprowadzeniu dochodzeń i usiłowań ugodowych przez delegatów, wydane zostaną przez c. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Odwołanie trwałej delegacyi naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) może polityczna władza powiatowa zarządzić każdego czasu. Odwołanie należy ogłosić w sposób w miejscu używany i zawiadomić o tem uprawnionego do polowania.

Tak co do delegacyi naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) jak również odwołania tejże delegacyi winna polityczna władza powiatowa porozumieć się z Wydziałem powiatowym.

§. 66. Polityczna władza powiatowa winna równocześnie z rozstrzygnięciem o odszkodowaniu orzec także o ponoszeniu kosztów odnośnego dochodzenia. Na osobną prośbę odnośnej strony należy o tych kosztach nawet wówczas orzec, jeżeli odpadła potrzeba decydowania o odszkodowaniu. Jako koszta postępowania mogą być tylko zarachowane:

1. koszta z powodu interwencyi organu urzędowego i znawcy przy podjętych oględzinach tudzież koszta doręczeń i należytości stemplowe (koszta urzędowe);

2. wydatki stron w gotówce urosłe z powodu uczestniczenia w oględzinach na miejscu, lub ewentualnie z powodu zarządzonego przez polityczną władzę osobistego przed nią jawienia się, o ile wydatki te są konieczne (koszta stron), z wyłączeniem jednak możliwych kosztów przybrania doradcy prawnego.

§. 67. Względem ponoszenia kosztów w §. 66. określonych, obowiązują następujące postanowienia:

1. koszta urzędowe, wyjąwszy wydatki pod 3. określony, ponosić ma pozwany, który na wynagrodzenie szkody skazany pozostaje.

Jeżeli zaś skarżący zupełnie został oddalony ze swoją pretensją, ma on ponieść koszta urzędowe.

2. Do zwrotu kosztów stron nie ma prawa ani skarżący ani pozwany. Wyjątki.

od tej zasady zachodzą w wypadku ustępu 3. jakoteż w następujących razach;

a) jeżeli skarżącemu przyznano całe przezeń liczebnie oznaczone odszkodowanie (§. 59) to pozwany obowiązany jest zwrócić koszta prywatne skarżącego;

b) jeżeli skarżący zupełnie został oddalony, ma on uiścić koszta prywatne pozwanego;

3. jeżeli ofiarowana bezskutecznie przez pozwanego w postępowaniu ugodowem (§§. 59, 61, 64,) kwota ugodowa nie była niższą od tej, którą skarżącemu przyznano, w takim razie skarżący ponosi koszta urzędowe nadto obowiązany jest na żądanie pozwanego zwrócić mu jego koszta prywatne.

Ewentualne koszta prawnego doradcy ponosi we wszystkich wypadkach każda strona sama za siebie.

C. Ugodowe unormowanie wynagrodzenia szkód.

§. 68. W drodze porozumienia z właścicielami gruntów, mogą być zawierane względem wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę odmiennie od postanowień niniejszej ustawy umowy, których jednak dochodzić wolno tylko na zwykłej drodze prawa.

IV. Ogólne postanowienia o władzach i o postępowaniu niekarnem.

§. 69. Wykonywanie niniejszej ustawy służy w miarę oznaczonej w poszczególnych przepisach kompetencji politycznej władzy powiatowej albo Namiestnictwu.

§. 70. Jeżeli gmina, której poruczoną jest polityczna administracja, posiada samodzielne polowanie w obrębie własnego obszaru gminnego, Namiestnictwo załatwia i rozstrzyga w pierwszej instancji wszystkie do tego samodzielnego polowania od-

noszące się sprawy, w którychby gmina miała występować jako strona.

§. 71. Rekurs przeciw orzeczeniu politycznej władzy powiatowej wnoszony być ma do Namiestnictwa, przeciw decyzji Namiestnictwa — wyjąwszy wypadek określony w 2. ustępie §. 5. — do Ministerstwa rolnictwa. Przeciw potwierdzonemu przez Namiestnictwo orzeczeniu o szkodach przez polowanie i przez zwierzynę wyrządzonych, dalszy rekurs nie ma miejsca.

Rekurs należy w 14 dniach po doręczeniu orzeczenia wniesć pisemnie lub ustnie u władzy, która orzekała w pierwszej instancji.

§. 72. Rekurs wcześniej wniesiony ma z reguły skutek zawieszający, wyjąwszy wypadku w §. 17 przewidzianego, albo też gdy względy bezpieczeństwa publicznego i uniknięcie możliwych szkód, wymagają bezzwłocznego przeprowadzenia poleconych zarządzeń.

§. 73. W wypadkach w których porozumienie między polityczną władzą powiatową, a Wydziałem Rady powiatowej nie przyszło do skutku, orzeka c. k. Namiestnictwo po zasięgnięciu zdania Wydziału krajowego.

V. Przekroczenie i kary.

§. 74. C. k. żandarmerya, zaprzysiężone straże leśne, straże myśliwskie i straże polowe, mają obowiązek czuwania nad przestrzeganiem przepisów niniejszej ustawy i podawania wszelkich dostrzeżonych przekroczeń do wiadomości politycznej władzy powiatowej.

§. 75. Przekroczenie tej ustawy, jakoteż rozporządzeń i szczegółowych zarządzeń na jej podstawie wydanych, mają być karane, o ile powszechna ustawa karna nie ma zastosowania przez polityczną władzę powiatową grzywną od 5 do 50 zł. Grzywna ta podwyższoną być może w przypadku powtórnego przekroczenia, albo jeżeli przekroczenie pociągnęło za sobą

znaczną szkodę aż do stu reńskich. W razie niewypłacalności skazanego, należy grzywnę zamienić na karę aresztu, przy czem 5 zł. liczy się za jeden dzień aresztu.

W razie cięższych przez dłuższy czas dokonywanych, albo powtarzanych wykroczeń przeciw niniejszej ustawie, można zamiast grzywny orzec karę aresztu od 1 do 20 dni.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której obrębie przekroczenie popełnione zostało.

§. 76. W wypadkach przekroczeń §§. 33, 34, 35. ust. c. 36 i 37., których dopuszcza się sam uprawniony do polowania, względnie handlarz i właściciele restauracyi, należy zarazem orzec utratę zwierzyny złowionej, albo zabitej wbrew przepisowi, a względnie podanej na sprzedaż.

Przy przekroczeniach §§. 42 i 46. orzec należy utratę zakazanych przyrządów bez różnicy, czy są one własnością przestępcy, lub nie.

§. 77. W razie zajęcia przyrządów zakazanych §§. 42 i 46. należy orzec względnie utratę tych przedmiotów, chociażby niemożliwym było dochodzenie i skazanie osób, które się niemi posługiwały.

§. 78. Uznane za przepadłe (skonfiskowane) zwierzyna, strzelby i przyrządy, sprzedawane być mają przez polityczną władzę powiatową w drodze publicznej licytacji na rzecz funduszu ubogich tej miejscowości, gdzie nastąpiło zajęcie. Przed sprzedażą jednak, należy zakazane przyrządy uczynić niezdolnymi do dalszego użytku w formie zakazanej.

§. 79. Z orzeczeniem karnem połączyć należy o ile nie chodzi o wynagrodzenie szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych, także zobowiązanie do wynagrodzenia szkody przekroczeniem spowodowanej, jeżeli z powodu braku dostatecznego wyjaśnienia, nie wypadnie odesłać pretensyi

dotyczącej odszkodowania do sądów cywilnych.

Stronom interesowanym, mimo prawomocnych orzeczeń o odszkodowanie, służy prawo udać się w tych sprawach na zwykłą drogę prawa.

§. 80. Jeżeli o przekroczeniu myśliwskim w przeciągu 6 miesięcy, licząc od dnia spełnienia czynu, przestępca nie został pociągnięty do odpowiedzialności, wtedy następuje przedawnienie przekroczenia, co jednak nie uwalnia od obowiązku usunięcia trwającego stanu bezprawnego, jakie przekroczenie to spowodowało.

§. 81. Co do właściwości politycznych władz do dochodzenia i karania przekroczeń niniejszej ustawy, co do terminów odwołania i co do odnośnego postępowania, zastosowane być mają ogólnie obowiązujące przepisy w administracyjnem postępowaniu karnem.

O karach i w związku z niemi będących zwrotach szkód i kosztów rozstrzyga w najbliższej instancyi Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

VI. Karty myśliwskie.

§. 82. Nie wolno polować nikomu bez wydanej przez właściwą władzę karty myśliwskiej, lub bez certyfikatu jej miejsce zastępującego.

Wzór karty myśliwskiej i certyfikatu ustanowi Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

§. 83. Karty myśliwskie i certyfikaty wydaje polityczna władza powiatowa, w której okręgu ubiegający się o nie w danej chwili przebywa. Karta myśliwska może być także obcym, to jest osobom nie zamieszkałym w Galicyi, przez tutejszą krajową polityczną władzę powiatową wydana.

§. 84. Karta myśliwska wystawioną być może na rok, na trzy lata kalendaryzowe albo miesięczna.

Certyfikaty wydane będą zatwierdzonym i zaprzysiężonym strażnikom łowieckim, na czas ustanowienia ich strzelcami.

Uprawnieni do polowania, którzy w myśl §. 31. al. 2. niniejszej ustawy przyjmą na siebie obowiązki dozorców polowania, nie mogą korzystać z certyfikatów (§. 86. alin. 2).

§. 85. Karta myśliwska ważną jest na cały obszar Królestwa Galicyi wyłącznie na osobę na której nazwisko opiewa; nie może więc komu innemu być odstąpiona; nie daje ona jednak prawa polować bez zezwolenia uprawnionego do polowania.

Kartę powinni posiadacze w czasie wykonywania polowania zawsze mieć przy sobie i okazać ją na żądanie organu bezpieczeństwa.

§. 86. Za roczną kartę myśliwską opłacić trzeba taksę 5 zł. (10 koron), za trzyletnią 12 zł. (24 koron), za miesięczną po 1 zł. 50 ct. (3 korony). Opłaty te wpływają do funduszu krajowego.

Certyfikaty wystawione według §. 84. nie podlegają opłacie taksy, lecz polityczna władza powiatowa, odmówić ma wydania takich certyfikatów, jeżeli powziąć można podejrzenie, że zamierzone jest uchylenie się od obowiązku opłaty taksy.

§. 87. Wystawienia karty myśliwskiej odmówić należy:

a) małoletnim, o ile o karty dla nich nie proszą ojcowie albo opiekunowie;

b) wyrobnikom żyjącym z zarobku dziennego, tudzież ubogim wspieranym przez zakłady dobroczynne, albo z funduszków gminnych;

c) umyślowo chorym i notorycznym pijakom;

d) osobom, które nie mogą się wykazać kartą na broń, o ile ją wedle odnośnych przepisów mieć powinny;

e) na czas pięciu lat po odbyciu kary temu, kto uznany był winnym zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby lub mienia;

f) na czas trzech lat po odbyciu kary temu, który wedle §. 335 ustawy karnej, uznany był winnym przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nie ostrożnego obchodzenia się z bronią palną albo też przekroczenia kradzieży, względnie udziału w tejsze;

g) na czas dwuletni temu, kto powtórnie ukarany został za przekroczenie przepisów o ochronie zwierzyny.

Wydania certyfikatów strażnikom łowieckim odmówić należy w wypadkach wyżej pod lit. e), e), f) i g) wymienionych.

§. 88. Kartę myśliwską odebrać należy bez zwrócenia zapłaconej za nią taksy, jeżeli po wystawieniu zajdzie, lub wiadomą się stanie, co do osoby jej właściciela jedna z wymienionych powyżej (§. 87) okoliczności wykluczających.

Toż samo stosuje się i do certyfikatów:

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Kramarczyk.

Przemawia p. Okuniewski.

Marszałek udziela głosu p. Stadnickiemu, ale ten nie jest obecny w Izbie.

Przemawia następnie p. Bojko.

Przemawia p. Abrahamowicz.

Przemawia p. Średniawski.

Przemawia p. Wójcik i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wniosek komisji administracyjnej wraz z projektem ustawy łowieckiej jako nienadający się do uchwalenia, odstępuje się Wydziałowi krajowemu z tem, aby wystą-

pił z nowym projektem na najbliższej sesji sejmu.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Stanisław Dzieduszycki.

Po zamknięciu rozprawy ogólnej przemawia sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz.

Izba odrzuca odraczający wniosek p. Wójcika. Przystąpiono tedy do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

Ustawa łowiecka

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

I. Prawo polowania i jego wykonanie.

A. Postanowienia ogólne.

§. 1. Prawo polowania polega na wyłącznem uprawnieniu do hodowania, wyszukiwania, ścigania, zabijania i przywłaszczania sobie łownej zwierzyny i dzikiego ptactwa, jak również przywłaszczania oddzielonych z niej części użytecznych, jak zrzuconych rogów i t. p. Odnośnie do dzikiego ptactwa mieści w sobie prawo polowania także wyłączne uprawnienie do przywłaszczania zniesionych jaj.

Przemawia p. Kramarczyk i wnosi, aby w §. 1, wierszu drugim wypuścić słowo: „hodowania“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz przemawia, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba odrzuca poprawkę p. Kramarczyka, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje tytuł i §. 1 w brzmieniu powyższem przez komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 2. Zwierzyną łowną są w rozumieniu niniejszej ustawy: jeleni i daniel, sarna, zając, dziki królik i borsuk. Z ptaków: głuszczyk, cietrzew, jarząbek, pardwa i kuro-patwa, przepiórka, chruściel (derkacz), bażant, drop, czajka, słonka, dubelt, kszczyk, siewka, kulik i rozmaite tegoż gatunki, kurki wodne, łyska, nurki, dziki łabędź, dzika gęś, wszelkie gatunki dzikich kaczek i dzikich gołębi.

Izba uchwała §. 2 bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 3. Prawo polowania przywiązane jest do własności gruntu, służy więc każdo-czesnemu posiadaczowi gruntu; wykonywane zaś być może albo w sposób samodzielny, albo przez wydzierżawienie.

Wykonywanie prawa polowania w sposób samodzielny przysługuje:

a) posiadaczowi nieprzerwanej przestrzeni obszaru gruntowego wynoszącego co najmniej 115 hektarów, bez względu, czy on jest osobą fizyczną, czy też osobą prawną, czy jest osobą pojedynczą lub połączeniem kilku osób. W ostatnim wypadku nie może być posiadłość podzieloną co do przestrzeni. Również nie stanowi różnicy czy ten obszar leży w jednej gminie lub miejscowości, lub czy się rozciąga na terytorium więcej gmin, względnie miejscowości.

b) Gminie służy samodzielne polowanie tylko co do przestrzeni gruntowej, należącej do majątku gminnego, położonej bądź to w obrębie własnej, bądź też obcej gminy, jeżeli obszar ten wynosi co najmniej 115 hektarów nieprzerwanej przestrzeni.

Drogi, koleje żelazne, rzeki, potoki, kanały jakoteż wody stojące i wyspy na-

wodach, które przeżynają grunta, nie uważają się za przerwy obszaru, jeżeli się można dostać z jednej części kompleksu do drugiej nie przechodząc przez cudzą posiadłość (ad a i b).

c) Posiadaczom zwierzyńców, to jest przestrzeni gruntowych dowolnych rozmiarów przeznaczonych do hodowli zwierzyny, a skutecznie i trwale zabezpieczonych przeciw jej wydostaniu się na grunta sąsiednie.

W razie sporu o to, czy jaka przestrzeń gruntowa uważaną być ma za zwierzyńiec w myśl powyższego postanowienia, rozstrzyga o tem polityczna władza powiatowa.

Przemawia p. Wójcik, stawiając poprawkę do §. 3, mianowicie: aby w ustępie pod lit. b) w pierwszym wierszu po słowie „polowania“ dodać słowa: „nie tylko“.

Przy końcu ustępu lit. b) po słowach „przeźreni“ dodać: „ale i na wszystkich innych obszarach gruntowych, położonych w obrębie gminy miejscowej i na obszarze dworskim z tą gminą jedność stanowiącym. W tym ostatnim wypadku przysługują obszarowi dworskiemu równa prawa z gminą.

Izba popiera te poprawkę.

Przemawia p. Żardecki, stawiając poprawkę, aby zamiast ustępu c) §. 3-go, przyjąć ten ustęp w następującem brzmieniu:

c) Posiadaczowi takich ogrodów (ozdobnych, owocowych lub warzywnych), albo parków, bez względu na przestrzeń, które się znajdują przy domu mieszkalnym i naturalnem lub sztucznem ogrodzeniem stałem (płot, krata, mur i t. d.) w ten sposób są okolone, że inne osoby nie naruszywszy tego ogrodzenia lub nie przesadziwszy się przez nie, żadną inną drogą tam dostać się nie mogą, jak tylko przez umieszczone w ogrodzeniu zamykane drzwi lub wrota.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz sprzeciwiając się obu powyższem poprawkom.

Izba w głosowaniu przyjmuje alinę 1, 2 i 3 według wniosku komisji, w brzmieniu powyżej podanem.

Następnie odrzuca Izba poprawkę p. Wójcika do ustępu b) §-fu 3-go, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje alinę czwartą t. j. pierwszą część, ustępu b) w brzmieniu powyższem przez komisję zaproponowanem.

W oddzielnem głosowaniu uchwała Izba następnie alinę piątą t. j. ustęp drugi §. 3-go w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Izba odrzuca poprawkę p. Żardeckiego do punktu c) §-fu 3-go, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje Izba ustęp c) §. 3-go pierwszą część w brzmieniu proponowanem przez komisję.

Następnie uchwała Izba część drugą ustępu c) §. 3-go w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 4. Wszelkie inne obszary gruntowe położone w obrębie gminy miejscowej i na obszarze dworskim z tą gminą jedną miejscowość stanowiącym, które nie posiadają warunków samoistnego polowania w §. 3. określonych, albo co do których samoistne polowanie nie zostało zgłoszone (§. 6), stanowią okręg polowania gminnego. Polowanie gminne ma być wydzierżawione na rzecz posiadaczy gruntów. Przy wydzierżawianiu polowania gminnego zastępuje posiadaczy gruntów reprezentacja gminy, a jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje także grunta obszaru dworskiego, reprezentacja gminy z przełożonym obszaru dworskiego według postanowień niniejszej ustawy. W tym ostatnim wypadku wolno tak reprezentacji gminy jak i przełożonemu obszarowi dworskiemu samoistnie sta-

wiać wnioski wobec władzy politycznej. Jeżeli posiadacz gruntów obszaru dworskiego, wcielonych do okręgu polowania gminnego, jest dzierżawcą odnośnego polowania gminnego, albo tegoż części, wtedy zastępstwo służy w każdym razie reprezentacji gminnej.

Przemawia p. Żardecki.

Marszałek przerywa mowcy, prosząc go, aby bliżej usiadł, gdyż go nie słyszy, a prawdopodobnie będzie stawiał więcej poprawek do tego projektu ustawy.

P. Żardecki wnosi, aby na razie zawiesić uchwałę nad §. 4, końcowym ustępem od słów: „W tym ostatnim aż do reprezentacji gminnej.

Izba popiera ten wniosek.

Sprawozdawca przemawia, sprzeciwiając się temu wnioskowi.

Izba uchwała z §. 4-go ustęp od słów: „Wszelkie inne . . . aż do: niniejszej ustawy“.

W oddzielnem głosowaniu odrzuca Izba powyższy wniosek odraczający p. Żardeckiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba resztę §. 4-go od słów: „W tym ostatnim“ aż do końca.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

B. Ustanowienie okręgów polowania.

§. 5. Okręgi tak samodzielnego polowania (§. 3), jakoteż okręgi polowania gminnego (§. 4) ustanowi polityczna Władza powiatowa każdym razem na najbliższy okres dzierżawny polowania.

Dzierżawny okres polowania wynosi zwyczajnie lat sześć. Jedynie w wypadkach, w których reprezentacja gminna (przełożony obszar dworskiego) wniesie u politycznej Władzy powiatowej przed upływem przedostatniego roku bieżącego

okresu dzierżawnego z uzasadnionych powodów podanie o przedłużenie okresu dzierżawy, może c. k. Namiestnictwo zarządzić przedłużenie co najwyżej do lat dwunastu. Przeciw takiemu przedłużeniu rekurs nie ma miejsca.

Przemawia p: Styła, stawiając do § 5. poprawkę, aby zamiast pierwszej alinei §. 5. według wniosku komisji, umieścić jako pierwszą alinę następujący ustęp:

Każda gmina stanowi dla siebie osobny okręg polowania, jeżeli obszar gruntów gminnych przynajmniej 115 hektarów wynosi.

Izba popiera poprawkę p. Styły.

Izba popiera poprawkę p. Średniawskiego.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się obu powyższym poprawkom.

Izba odrzuca poprawkę p. Średniawskiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała alinę pierwszą §. 5-go w brzmieniu zaproponowanem przez komisję.

Następnie uchwała Izba z drugiej alinei ustęp następujący:

Dzierżawny okres polowania wynosi zwyczajnie lat sześć.

W końcu uchwała Izba resztę alinei drugiej §. 5 od słów: „Jedynie w wypadkach . . . aż do niema miejsca“, a tem samem odrzuca poprawkę p. Styły.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 6. Najpóźniej w sześć miesięcy przed upływem bieżącego okresu dzierżawy, Władza polityczna powiatowa ogłosi w miejscu swej siedziby, jakoteż w każdej gminie i na obszarze dworskim edykt, na mocy którego ci posiadacze gruntów, którzy na nad-

chodzący, w edykcje określić się mający dzierżawny okres polowania (§. 5) na podstawie §. 3 roszczyć sobie uprawnienie do samodzielnego polowania, wezwani zostaną aby te pretensje w ciągu 6 tygodni u politycznej Władzy powiatowej zgłosili. Edykt ten ma być prócz tego doręczony wszystkim tym posiadaczom gruntów, którzy w bieżącym okresie dzierżawnym polowanie samodzielnie na swych gruntach w myśl §. 3. wykonywali.

Do zgłoszenia wystarczy zwykłe podanie do Władzy politycznej powiatowej lub nawet protokolarne oświadczenie z dołączeniem szkicu sytuacyjnego dotyczącej przestrzeni gruntowej. Przy następnym ustanowieniu samodzielnego prawa polowania wystarczy odwołanie się do poprzedniego zgłoszenia.

Polityczna Władza powiatowa ma zbadać zgłoszenia, według potrzeby przedsięwziąć dochodzenia, a następnie ustanowić okręgi polowania tak samodzielnego według §. 3., jakoteż polowania gminnego według §. 4 wydzierżawić się mającego i ogłosić je w należyty sposób.

Izba uchwała §. 6 w powyższym brzmieniu bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 7. Przeciw skutecznonemu podziałowi mogą być wniesione zarzuty w ciągu czterech tygodni do politycznej Władzy powiatowej.

Polityczna Władza powiatowa zbada wniesione zarzuty i po ewentualnem przeprowadzeniu dochodzeń wyda orzeczenie.

Izba uchwała §. 7 w powyższym brzmieniu bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 8. Polityczna Władza powiatowa przy ustanowieniu okręgów polowań czy

samodzielnym (§. 3.) czy podlegającym wydzierżawieniu (§. 4.) obowiązana jest, jeżeli temu nie stoją na przeszkodzie ważne względy na wykonywanie polowania, uwzględnić życzenia gmin przez swoją zwierzchność objawione i obszarów dworskich, wniesione w ciągu 6 tygodni po ogłoszeniu edyktu (§. 6) w wypadkach:

a) jeżeli posiadacze obszarów, którym przysługuje prawo samodzielnego polowania z mocy §. 3. lit. a i b pragną obszary swoje i to na cały najbliższy okres dzierżawy przyłączyć do obszaru polowania gminnego, a gmina się na to zgodzi;

b) jeżeli dwie lub więcej gmin, oraz posiadacze obszarów dworskich z mocy §. 4. do okręgu polowania gminnego przydzielonych, zgodnie żądają ustanowienia wspólnego okręgu polowania gminnego na cały najbliższy okres dzierżawny.

c) w ten sam sposób uwzględnić należy żądania gmin lub przełożonych obszarów dworskich w kierunku rozdzielenia ustanowić się mających okręgów polowania, jeżeli szczególne stosunki miejscowe a głównie różnorodność polowań, rozdział ten usprawiedliwiają i jeżeli żadna z tych części nie będzie obejmowała na przyszłość mniej niż 115 hektarów przestrzeni. — Również w wypadkach wyjątkowych może władza polityczna powiatowa ze względu na kulturę łowiecką przyłączyć niektóre parcele n. p. remizy, łązy, kępy i t. d. do obszaru samodzielnego polowania, chociaż z tymże nieprzerwanej całości nie stanowią (§. 3. a i b) jeżeli należą do tego samego właściciela i położone są w tej samej gminie miejscowej.

Przemawia p. Abrahamowicz, wnosząc aby z ustępu c) §. 8. wykreślić końcowy ustęp od słów: „Również w wypadkach.. aż do końca t. j. do słów: gminie miejscowej“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Okuniewski.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc, aby na samym końcu §. 8. po słowach: „w tej samej gminie miejscowej“ dodać słowa: „i jeżeli mają wolny przystęp.“

Izba nie popiera poprawki p. Pohoreckiego.

Sprawozdawca przemawia, sprzeciwiając się poprawce p. Abrahamowicza.

Izba uchwała według powyższego wniosku komisji alinę pierwszą, drugą i trzecią §. 8.

Następnie uchwała Izba z czwartej alinei §. 8. ustęp od „c) w ten sam sposób... do hektarów przestrzeni.“

Wreszcie uchwała Izba alinę piątą od słów: „Również w wypadkach... aż do gminnie miejscowej“.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 9. Celem stosownego zaokrąglenia przylegających do siebie okręgów polowania gminnego, może polityczna władza powiatowa przy ustanawianiu tych okręgów po wysłuchaniu interesowanych reprezentacji gminnych (przełożonych obszarów dworskich) poszczególne części odłączyć od jednego a przydzielić do drugiego okręgu polowania gminnego; wskutek tego jednak nie może powierzchnia żadnego okręgu polowania gminnego być mniejszą jak 115 h.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc, aby §. 9. został zupełnie opuszczony.

Przemawia p. Krempa.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca sprzeciwiając się wnioskowi p. Żardeckiego.

Izba uchwała §. 9. w brzmieniu powyższem zaproponowanem przez komisję.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 10. Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi mniej jak 115 hekt., to służy przede wszystkim posiadaczowi przyległego, według §. 3. istniejącego samodzielnego polowania, prawo wydzierżawienia przed wszystkimi innymi bez przetargu na przypadający okres dzierżawy całego gminnego polowania za cenę, jaka wypadnie z obliczenia za przestrzeń tego okręgu, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawny, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego.

Jeżeli zachodzą szczególne stosunki, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiednim, w takim razie czynsz dzierżawny oznaczy polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego) i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli jest więcej takich posiadaczy przyległych polowań samoistnych, służy pierwszeństwo do dzierżawy sąsiedniego okręgu polowania gminnego temu z nich, który ofiarowuje wyższy czynsz dzierżawny.

Do oświadczenia się względem korzystania z tego prawa wyznaczy polityczna władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielnym polowań odpowiedni termin prekluzywny.

Przemawia p. Bernadzikowski, wnosząc następującą poprawkę do § 10, który ma opiewać: „Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi mniej, niż 115 hektarów należy go przyłączyć do najbliższego okręgu gminnego i razem w drodze licytacji wydzierżawić, jako jeden okręg polowania a uzyskaną stąd kwotę dzierżawną rozdzielić pomiędzy dotyczące gminy w stosunku do wielkości obszaru połączonych gmin.“

Ustęp drugi §. 10 zaczynający się od słów „Jeżeli zachodzą szczególne stosunki... do samodzielnego polowania,“ oraz ustęp czwarty, zaczynający się od słów: „Do

oświadczenia... aż do termin prekluzywny,"
— mają być wykluczone.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Okuniewski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia, sprawozdawca.

Izba odrzuca poprawkę p. Bernadzikowskiego a następnie uchwała Izba cały §. 10. według brzmienia komisji, głosując nad każdym z czterech ustępów tego paragrafu oddzielnie.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 11. Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi więcej jak 115 hekt. i jeżeli część jego niedosięgająca tego rozmiaru:

a) otoczoną jest w całym obwodzie, albo w dwóch trzecich częściach obwodu samodzielnem polowaniem istniejącem według §. 3. — albo

b) takim samodzielnem polowaniem oddzielona jest od reszty okręgu polowania gminnego w ten sposób, że do niej bez przekroczenia granic gminy nie można dostać się inaczej, jak tylko przez grunta należące do polowania samodzielnego, względnie drogami przez te grunta prowadzającymi, to służy posiadaczowi samodzielnego polowania prawo wydzierżawienia polowania na wspomnianej części (enklawie) okręgu polowania gminnego na przypadający okres dzierżawny przed wszystkimi innymi, bez przetargu. Cena za ową przestrzeń wypadnie z obliczenia, jeżeli się przyjmie za podstawę czynsz dzierżawny, uzyskany za jeden hektar najbliższego przez publiczną licytację wydzierżawionego polowania gminnego. W razie szczególnych stosunków, z powodu których taki wymiar nie jest odpowiedni, ma czynsz dzierżawny oznaczyć polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu reprezentacji gminnej (przełożonego obszoru dworskiego) i odnośnego posiadacza samodzielnego polowania.

Jeżeli enklawa jest kilkoma z poprzednio wspomnianych polowań samodzielných w sposób określony w alinei 1. otoczoną (lit. a), względnie oddzieloną (lit. b), w takim razie służy wspomniane prawo pierwszeństwa dzierżawy przedewszystkiem posiadaczowi samodzielnego polowania, graniczącego z enklawą w dłuższej rozciągłości. Gdyby wskutek wykonania prawa pierwszeństwa dzierżawy okręg polowania gminnego zmniejszył się miał poniżej 115 hekt. wówczas prawo pierwszeństwa dzierżawy tylko wtedy może być wykonane, jeżeli uprawniony do samodzielnego polowania wzaz z enklawą ebejmie w dzierżawę także polowanie na pozostałej części okręgu polowania gminnego. Co do wymiaru czynszu dzierżawnego od tej pozostałej części, służy te same postanowienia, jak co do samej enklawy.

Do oświadczenia się względem korzystania z prawa w poprzednich ustępach określonego, wyznaczy polityczna Władza powiatowa interesowanym posiadaczom samodzielných polowań odpowiedni termin prekluzywny.

Przemawia p. Bernadzikowski, wnosząc aby ustępy: pierwszy, drugi i trzeci §. 11. opiewały jak następuje:

Jeżeli okręg polowania gminnego wynosi więcej niż 115 hekt.

a) otoczony jest w całym obwodzie, albo w dwóch trzecich częściach obwodu samodzielnem polowaniem istniejącem według §. 3. albo

b) takim samodzielnem polowaniem oddzielony jest od reszty okręgu polowania gminnego w ten sposób, że do niego bez przekroczenia granic gminy nie można dostać się inaczej, jak tylko przez grunta, należące do polowania samodzielnego, względnie drogami przez te grunta prowadzającymi, to służy posiadaczowi samodzielnego polowania prawo wydzierżawienia polowania na wspomnianej części (euklawie) okręgu polowania gminnego na przypadający

okres dzierżawny przed wszystkimi innymi za czynsz najwyższy, jaki przy licytacji ofiarowano.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Kramarczyk, wnosząc, aby §. 11. rozpoczynał się dopiero od czwartego ustępu, to jest od słów: „Jeżeli enklawa jest kilkoma...”

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, sprzeciwiając się poprawkom p. Bernadzikowskiego i Kramarczyka.

Marszałek poddaje pod głosowanie poprawkę p. Bernadzikowskiego.

P. Bernadzikowski oświadcza, że w stylizowaniu swej poprawki omylił się. Mia nowicie w pierwszym wierszu zamiast słów: „wynosi więcej niż 115 hekt” — ma być: „nie dosięga 115 hekt.”

Marszałek poddaje pod głosowanie poprawkę p. Bernadzikowskiego w powyższej zmienionej stylizacji.

Izba odrzuca tę poprawkę.

Następnie uchwała Izba ustępy pierwszy, drugi i trzeci, §. 11. w brzmieniu przez komisję proponowanem, a następnie przyjmuje Izba w oddzielnem głosowaniu ustępy czwarty i piąty tego paragrafu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 12. O wszelkich sprawach dotyczących ustanawiania okręgów myśliwskich, tudzież o przeprowadzeniu zmian w ich odgraniczeniu, orzeka w pierwszej instancji polityczna Władza powiatowa, po wysłuchaniu opinii Wydziału Rady powiatowej.

Izba uchwała §. 12. w powyższem brzmieniu bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

C. Wydzierżawienie polowań gminnych.

§. 13. Wydzierżawienie polowania gminnego (§. 4.) skutecznią polityczna Władza powiatowa na czas ustanowionego okresu dzierżawy (§. 5.) wolno jednak wspomnianej Władzy powierzyć tę czynność odnośnemu naczelnikowi gminy (przełożonemu obszaru dworskiego).

W miastach rządzących się własnymi statutami i w 30 miastach podlegających ustawie gminnej z 13. marca 1889 r. nr. 24, dz. u kr, zarządzi magistrat wydzierżawienie tego polowania przez publiczną licytację.

Akt wydzierżawienia jako też w szczególności protokół licytacyjny sporządzony być ma według wzoru ustanowionego przez Namiestnictwo.

Przemawia p. Żardecki, stawiając poprawkę, aby pierwszy ustęp §. 13. brzmiał jak następuje:

Zwierzchność gminna przynależnego okręgu polowania gminnego zarządzi wydzierżawienie tego polowania przez publiczną licytację.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Bernadzikowski, stawiając poprawkę aby pierwszy ustęp §. 13. brzmiał jak następuje:

„Wydzierżawienie polowania gminnego (§. 4.) skutecznią Zwierzchność gminna (przełożenie obszaru dworskiego) na czas ustanowionego okresu dzierżawy (§. 5.) a tylko w razach wyjątkowych przysługuje to prawo politycznej Władzy powiatowej.”

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, sprzeciwiając się obu powyższym poprawkom.

Przemawia pod względem formalnym p. Bojko.

Marszałek przerywa mowcy, wzywając go, aby w przemówieniu swem trzymał się formalnej strony.

P. Bojko wnosi, aby nad §. 13. głosowano imiennie.

Izba nie popiera tego wniosku.

P. Bernadzikowski cofa swoją poprawkę:

Izba odrzuca w głosowaniu poprawkę p. Żardeckiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała §. 13. w brzmieniu powyższem, przez komisję proponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 14. Polityczna Władza powiatowa (Magistrat) ogłosi natychmiast po ustanowieniu okręgów polowania licytacją polowania gminnego. Obwieszczenie o odbyć się mającej licytacji, zawierać ma potrzebne dane o wydzierżawić się mającem polowaniu, jako to: granicę okręgu polowania, czas trwania dzierżawy, cenę wywołania, wysokość mającego się złożyć wadium, termin i miejsce odbycia licytacji.

Ogłoszenie licytacji rozpowszechnić należy w sposób w miejscowości tej praktykowany, a jeżeli spodziewać się można osiągnięcia przez to większego czynszu dzierżawnego, także i w jednej z gazet w powiecie najbardziej rozpowszechnionej.

O terminie i miejscu odbyć się mającej licytacji, należy zawiadomić jednocześnie dotyczącą zwierzchność gminną i obywatelstwo jako też Wydział Rady powiatowej, któremu przysługuje prawo wysłać na swój koszt delegata.

Izba uchwała §. 14. w brzmieniu powyższem bez rozprawy.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 15. Do dzierżawy polowania gminnego dopuszczone być mogą osoby fizyczne z wyjątkiem osób w §. 87. pod lit. a. b. c. e, f i g wymienionych — Skarb pań-

stwa, tudzież Towarzystwa myśliwskie istniejące na podstawie zatwierdzonych przez władze statutów. Wykonywać zaś prawo polowania może tylko ten, kto w myśl rozdziału VI. niniejszej ustawy uzyskał kartę myśliwską.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc poprawkę, aby §. 15. brzmiał jak następuje:

Do dzierżawy polowania gminnego dopuszczone być mogą osoby fizyczne, skarb państwa, tudzież Towarzystwa myśliwskie, istniejące na podstawie zatwierdzonych przez władze statutów.

Dopuszczony być nie może do dzierżawy polowania gminnego:

a) małoletni;

b) wyrobnik żyjący z zarobku dziennego, tudzież ubogi wspierany przez zakłady dobroczynne albo z funduszków gminnych;

c) umyślowo chory i notoryczny pijak;

d) na czas pięciu lat po odbyciu kary ten, kto uznany był winnym zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby lub mienia;

e) na czas trzech lat po odbyciu kary ten, który wedle §. 335. ustawy karnej, uznany był winnym przestępstwa przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nie ostrożnego obchodzenia się z bronią palną, albo też przekroczenia kradzieży, względnie udziału w teźże;

f) na czas dwuletni temu, kto powtórnie ukarany został za przekroczenie przepisów o ochronie zwierzyny.

Izba popiera poprawkę p. Żardeckiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Przemawia pod względem formalnym p. Żardecki.

Przemawia sprawozdawca, przyjmując poprawkę p. Żardeckiego.

Izba uchwała §. 15. w brzmieniu zaproponowanem przez p. Żardeckiego.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 16. Na podstawie aktu licytacji przyznana będzie dzierżawa polowania gminnego temu, kto najwyższą cenę dzierżawną zaofiaruje, przyczem nie mogą być uwzględnione oferty tych osób, które według §. 15 wykluczone są od dzierżawy.

Izba uchwała bez rozprawy §. 16. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 17. Przeciw aktowi licytacji służy interesowanym prawo odwołania się do c. k. Namiestnictwa w ciągu dni 14.

Jeżeli przeciw przyznaniu polowania odwołanie wniesione i uwzględnione zostanie, należy zarazem orzec unieważnienie licytacji i ponowne wydzierżawienie polowania gminnego zarządzić, chyba że Władza o odwołaniu decydująca uzna za stosowne oddać polowanie gminne innemu oferentowi, który wniósł rekurs.

Pomimo wniesionego odwołania się przeciw przyznaniu dzierżawy polowania gminnego prawo wykonania tego polowania pozostaje aż do ostatecznego rozstrzygnięcia przy tym, który się utrzymał przy licytacji.

Jeżeli polityczna władza powiatowa żadnemu z licytantów nie przyzna dzierżawy polowania, a przeciw temu wniesiono odwołanie, Władze do tego powołane aż do ostatecznego rozstrzygnięcia postąpią tak, jak gdyby polowanie w dotyczącem okręgu nie było wydzierżawione (§. 18. ustęp 2gi).

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc, aby z §. 17. opuścić ustęp trzeci od słów: „Pomimo wniesionego... do — przy licytacji.“ W ustępie czwartym wierszu drugim zaś, zamiast słów: „a przeciw temu,“ ma być: „lub przeciw aktowi licytacji.“

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Żardecki stawiając do §. 17 poprawkę, aby w ustępie drugim, wierszu drugim, po słowach: „i uwzględnione zostanie“, dodać słowa: „na zasadzie §. 15. lit. a), b), c), d), e), f)“. Następnie wykreślić w ustępie drugim ustęp, od słów: „chyba, że władza . . . aż do: wniósł rekurs“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się tak poprawce p. Żardeckiego, jakoteż poprawce p. Pohoreckiego.

Izba uchwała pierwszy ustęp §. 17, według brzmienia przez komisję zaproponowanego.

Następnie uchwała Izba z drugiego ustępu §. 17, ustęp od słów: „Jeżeli przeciw . . . aż do: gminnego zarządzić“.

Izba odrzuca w oddzielnem głosowaniu dodatek p. Żardeckiego do powyższego ustępu.

W oddzielnem głosowaniu uchwała Izba dalszą część ustępu drugiego §. 17 od słowa: „chyba“ do „rekurs“.

P. Pohorecki odstępuje od swej poprawki.

Izba uchwała następnie ustępy trzeci i czwarty §. 17 w brzmieniu przez komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 18. Jeżeli wydzierżawienie polowania gminnego przy pierwszej licytacji za cenę wywołania nie przyjdzie do skutku, Władza wydzierżawiająca ogłosi w terminie nieprzekraczalnym 30 dniowym powtórna licytację, zniżając cenę wywołania o 25%.

W razie zaś, gdyby i powtórna licytacja spełzła na niczem, polityczna Władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem

Rady powiatowej i po wysłuchaniu wniosków Zwierzchności gminnej względnie przełożonego obszaru dworskiego, obmyśli inny niekosztowny sposób użytkowania z prawa polowania.

Przemawia p. Pohorecki, stawiając do §. 18 poprawkę, aby w ustępie pierwszym ostatnim wierszu, opuścić słowa: „zniżając cenę wywołania o 25%“, a natomiast dodać: „i postąpi wedle §. 16“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba uchwała ustęp pierwszy §. 18 od słów: „Jeżeli“ aż do „licytacyę“.

Izba odrzuca poprawkę p. Pohoreckiego.

Izba uchwała następnie dalszą część pierwszego ustępu §. 18 według brzmienia komisji: „zniżając cenę wywołania o 25%“.

W końcu uchwała Izba drugi ustęp §. 18 w brzmieniu proponowanym przez komisję.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 19. Dzierżawca polowania winien złożyć pod rygorem utraty wadium (na rzecz uprawnionych) i rozwiązania dzierżawy najpóźniej w dni 14 po przyznaniu dzierżawy dwuletni czynsz dzierżawny, z którego połowa uważaną będzie za kaucyą, a druga połowa za czynsz dzierżawny na rok pierwszy.

Kaucya może być złożona w papierach publicznych, pupilarne bezpieczeństwo dających podług kursu bieżącego i ma być deponowana w c. k. Urzędzie podatkowym właściwego powiatu; zaś czynsz dzierżawny do rąk Zwierzchności gminnej (przełożonego obszaru dworskiego). (§. 20.)

Kaucya jest poręką za grzywny, na które skazany być może dzierżawca polowa-

nia gminnego, dalej za koszta urzędowych czynności odnoszących się do polowania przezeń dzierżawionego, jeżeli na zwrot ich będzie zasądzony, wreszcie za czynsz dzierżawny i wypełnienie innych zobowiązań w umowie przyjętych.

Jeżeli zatem w ciągu trwania dzierżawy kaucya w jaki bądź sposób została zmniejszoną poniżej jednorocznego czynszu polityczna Władza powiatowa poleci dzierżawcy uzupełnić ją w ciągu 14 dni, do pierwotnej wysokości, pod rygorem rozwiązania umowy.

W cztery tygodnie po upływie okresu dzierżawy, lub po jej wcześniejszem rozwiązaniu, kaucya zwróconą będzie dzierżawcy, o ile w całości lub w części nie zostanie zatrzymaną na cele, dla których zabezpieczenia służyła.

Przemawia p. Karatnicki, wnosząc do §. 19. poprawkę następującą:

W ustępie pierwszym należy słowa: „dwuletni czynsz dzierżawny, z którego połowa uważana będzie za kaucyą, a druga połowa za“ zastąpić słowami: „kaucyę w wysokości jednorocznego czynszu i“.

Izba popiera powyższą poprawkę.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc poprawkę, aby §. 19 opiewał z początku zamiast słów: Dzierżawca prawa polowania winien złożyć“ ma być: „Przed rozpoczęciem licytacji winien mający chęć wydzierżawienia prawa polowania, złożyć wadium w wysokości ceny wywołania“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc, aby w ustępie drugim §. 19 po słowach: Kaucya może być złożona“ dodać słowa: w książeczkach kas oszczędności lub“.

Przemawia p. Skalkowski.

Po zamknięciu rozprawy, przemawia sprawozdawca, przyjmując poprawki pp.: Karatnickiego i Żardeckiego, a sprzeciwiając się poprawce p. Pohoreckiego.

Izba odrzuca poprawkę p. Pohoreckiego, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje §, 19 w brzmieniu przez komisję zaproponowanem, z poprawką pp. Karatnickiego i Żardeckiego, które sprawozdawca przyjął.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 20. Roczny czynsz dzierżawny na następne lata składać ma dzierżawca polowania na cztery tygodnie przed rozpoczęciem roku dzierżawnego u Zwierzchności gminnej. Jeżeli jednak okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, to przypadający na te grunta w stosunku do ich rozmiaru udział w czynszu dzierżawnym, który to udział oznaczy cyfrowo polityczna Władza powiatowa przy sposobności wydzierżawienia polowania gminnego, złożyć należy u przełożonego obszaru dworskiego.

Jeżeli czynsz dzierżawny nie zostanie złożony w oznaczonym czasie, ma polityczna Władza powiatowa na uczynione o tem doniesienie naczelnika gminy względnie przełożonego obszaru dworskiego, wezwać dzierżawcę do zapłaty, z oznaczeniem terminu dni 14 i z zagrożeniem rozwiązania dzierżawy (§. 22. l. 1).

Przemawia p. Romer, wnosząc poprawkę, ażeby na końcu drugiego ustępu tego paragrafu po słowach dzierżawy (§. 22 e. 1)“ dodać słowa: i „utruty kaucyi“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba uchwała §. 20 w brzmieniu proponowanem przez komisję, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała dodatek postawiony przez p. Romera.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 21. Zwierzchność gminna ma w ciągu czterech tygodni po każdoczesnem zło-

żeniu rocznego czynszu dzierżawnego obwieścić w sposób w miejscu przyjęty, że poszczególni właściciele gruntów podnieść mogą udziały na nich z czynszu przypadające w stosunku do rozległości ich posiadłości gruntowej włączonej do okręgu polowania gminnego, w ciągu pewnego oznaczyć się mającego terminu, gdyż inaczej przypadają na rzecz kasy gminnej. Termin ten nie może wynosić mniej niż 4 tygodnie. Jeżeli okręg polowania gminnego obejmuje grunta obszaru dworskiego, które należą do różnych posiadłości, to powyższe postanowienia niniejszego paragrafu mają analogiczne zastosowanie także do udziału w czynszu dzierżawnym przypadającym za te grunta.

Izba uchwała §. 21 bez rozprawy w brzmieniu powyżej podanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 22. Wydzierżawione polowanie może być przez polityczną Władzę powiatową uznane za rozwiązane, skoro dzierżawca:

1. nie złoży w oznaczonym terminie kaucyi, względnie dopełnienia tejże, albo czynszu dzierżawnego (§§. 19. i 20);
2. nie zastosuje się do przepisów ustawy o nadzorze polowania (§. 30);
3. dopuści się powtórnie innego przekroczenia niniejszej ustawy;
4. utraci zdolność uzyskania karty myśliwskiej.

W 14 dni po prawomocności orzeczenia zarządzi polityczna Władza powiatowa wydzierżawienie na nowo polowania gminnego.

Izba bez rozprawy uchwała §. 22. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 23. Bez zezwolenia politycznej Władzy powiatowej nie wolno pod nieważno-

ścią zadzierżawionego polowania w całości ani w części podzierżawiać innym osobom, czy to za zapłatą, czy też z zastrzeżeniem udziału w dochodach.

Izba bez rozprawy uchwała §. 23 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta :

§. 24. Spadkobiercy dzierżawców prawa polowania mogą za zezwoleniem politycznej Władzy powiatowej, jeżeli się o to najpóźniej w dwa miesiące po śmierci spadkodawcy do niej zgłoszą, wykonać je przez cały pozostały czas dzierżawy, jeżeli posiadają warunki wymagane od dzierżawców i wykonawców polowania.

W razie niezgłoszenia się, lub gdy polityczna władza powiatowa uzna ich za nieodpowiednich do wykonywania prawa polowania, zarządzonem będzie ogłoszenie nowej licytacji.

Izba uchwała bez rozprawy §. 24 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta :

§. 25. Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstanie okręg w §. 3 a i b określony, to uprawnienie do samodzielnego polowania na tymże zaczyna się dopiero z najbliższym okresem dzierżawnym. Jeżeli jednak części takiego okręgu polowania samodzielnego położone są w różnych okręgach polowania gminnego, w których okresy dzierżawne upływają w różnych terminach, w takim razie powyższy okręg uznany być może jako samodzielny dopiero przy ustanawianiu okręgów polowania tej gminy, w której okres dzierżawny najpóźniej się kończy.

Tymczasem pozostają poszczególne części tego nowo powstałego okręgu polowania samodzielnego wcielone do odnośnych polowań gminnych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 25 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta :

§. 26. Gdyby w ciągu okresu dzierżawnego jakaś posiadłość gruntowa uznana na ten okres za okręg polowania samodzielnego po myśli §. 3. a i b przeszła częściami na kilku właścicieli, to pozostaje w mocy uprawnienie do samodzielnego polowania, odnośnie do tych części posiadłości, które zawsze jeszcze odpowiadają wymogom §. 3.

Natomiast owe części podzielonej posiadłości gruntowej, które już nie odpowiadają tym wymogom, równie jak w ogóle wszelkie przestrzenie uznane jako okręgi polowania samodzielnego, które w ciągu okresu dzierżawnego utracą wymagany dla okręgów polowania samodzielnego rozmiar 115 ha, albo też potrzebną nieprzerwaną ciągłość, ma polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania lub innego interesowanego włączyć na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego, chyba że kto wystąpi w myśl §§. 9. lub 10. z prawem pierwszeństwa dzierżawy.

Izba uchwała bez rozprawy § 26 w powyższym brzmieniu.

§. 27. Jeżeli okręg polowania samodzielnego, którego właściciel dzierżawił okręg polowania gminnego na podstawie §. 9. albo enklawę na podstawie §. 10. utraci właściwość graniczącego albo otaczającego, względnie oddzielającego okręgu polowania samodzielnego, to polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej, wydzierżawi odnośny okręg polowania gminnego na resztę okresu dzierżawnego drogą licytacji, względnie włączy enklawę do okręgu polo-

wania gminnego, o ile w jednym i drugim przypadku nie zajdzie i nie będzie wykonane inne prawo pierwszeństwa dzierżawy według §. 9 lub 10.

Izba uchwała bez rozprawy §. 27 w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 28. Jeżeli w ciągu okresu dzierżawnego powstaną samodzielne polowania w §. 3 c. określone, to odpadają one zaraz, z chwilą powstania, od polowania wydzierżawionego przez Władzę. Jeżeli zaś w tego rodzaju okręgu polowania zajdzie zmiana, odbierająca mu charakter okręgu polowania samodzielnego według §. 3, winna polityczna Władza powiatowa na żądanie reprezentacji gminnej (przełożonego obszaru dworskiego), dzierżawcy gminnego polowania albo innej osoby interesowanej, wcielić go na resztę okresu dzierżawnego do okręgu polowania gminnego, o ile nie zajdzie i nie będzie wykonane prawo pierwszeństwa dzierżawy według §. 10.

Izba bez rozprawy uchwała §. 28 w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 29. Przedłużenie dzierżawy polowania gminnego bez licytacji po ukończeniu się okresu, na który zostało w drodze licytacji wydzierżawione, może nastąpić na dalszy sześcioletni okres czasu przez polityczną władzę powiatową za zgodą Zwierzchności gminnej temu, kto je ma w dzierżawie w ubiegającym okresie, jeżeli wnieśnie o to prośbę na 3 miesiące przed upływem trwającej jeszcze dzierżawy i przyjmie obowiązek płacenia o 10% wyższego czynszu.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc poprawkę, aby w wierszu czwartym i piątym §. 29 słowa „za zgodą Zwierzchności

gminy“, zastąpić słowami: „na podstawie uchwały Rady gminnej“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba uchwała §. :9 w brzmieniu przez komisję proponowanem, z opuszczeniem słów; „za zgodą Zwierzchności gminnej“.

Następnie odrzuca Izba poprawkę p. Żardeckiego i przyjmuje powyższe słowa w brzmieniu zaproponowanem przez komisję.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

II. Przepisy policyi łowieckiej.

A. Nadzór nad polowaniem.

§. 30. Uprawnieni do samoistnego polowania, jakoteż dzierżawcy polowania gminnego, winni są najpóźniej w trzy miesiące po ogłoszeniu niniejszej ustawy ustanowić dla nadzoru i ochrony polowania straż łowiecką w odpowiedniej liczbie osób i tych do zatwierdzenia i zaprzysiężenia władzy politycznej powiatowej przedstawić.

Izba uchwała §. 30 bez rozprawy, w brzmieniu powyżej podanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta.

§. 31. Co do warunków zatwierdzenia i zaprzysiężenia straży łowieckiej obowiązuje ustawa z 4. września 1892 (Dz. u. k. Nr. 74).

Uprawnieni do wykonywania prawa polowania mogą sami podjąć się tego dozoru, jeżeli posiadają warunki do tego wymagane.

Przemawia p. Żardecki, wnosząc poprawkę, aby pierwszy ustęp §. 31 opiewał jak następuje:

Strażnikiem łowieckim może być każdy poddany państwa Austriacko - Węgierskiego umysłowo i fizycznie zdrowy, który ukończył lat 24 życia, a pod względem nienagannego prowadzenia się zasługuje na zaufanie.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, sprzeciwiając się tej poprawce.

Izba odrzuca poprawkę p. Żardeckiego, a następnie w oddzielnym głosowaniu przyjmuje §. 31 w brzmieniu powyższem przez komisję zaproponowanem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

§. 32. Zaprzysiężona i zatwierdzona straż łowiecka, ma prawo podczas wykonywania swej służby nosić broń myśliwską; wolno jej jednak z broni tej zrobić użytek przeciw osobom trzecim, tylko w wypadku koniecznej i słusznej obrony.

Jeżeli straż łowiecka nosi przepisane dla niej odznaki, wtedy uważana będzie jako straż publiczna w myśl ustawy państwowej z dnia 16 czerwca 1872 (Nr. 84 Dz. u. p.)

Izba uchwała bez rozprawy §. 32 w brzmieniu powyższem.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

B. Przepisy o ochronie.

§. 33. Nikomu nie wolno w czasie poniżej oznaczonym łowić lub zabijać: jeleni od 1. listopada do 31. lipca, kozłów (rogaczy) od 1. marca do 31. maja, zajęcy od 15. stycznia do 15. września, jarząbków od 1. lutego do 31. sierpnia, cietrzewi i głuszców kogutów od 20. maja do 31. sierpnia, kuropatw od 1. grudnia do 15. sierpnia, bażantów od 1. stycznia do 15. sierpnia, przepiórek i dzikich gołębi od 1. listopada

do 15. sierpnia, dropi i pardw od 15. kwietnia do 31. lipca; ptactwa błotnego mianowicie: kszyków, dubeltów, kulonów, batalionów od 15. kwietnia do 30. czerwca; ptactwa wodnego mianowicie: dzikich gęsi i dzikich kaczek od 15. kwietnia do 15. czerwca; łani jeleni i sarn, cieląt i spiczaków, tudzież samiec cietrzewi i głuszców przez cały rok.

Przepis ten nie stosuje się do zarządzanych polowań w zamkniętych zwierzyńcach.

Wystrzeliwanie łai i kóz ze względu gospodarstwa łowieckiego nastąpić może tylko za zezwoleniem c. k. Namiestnictwa.

Przemawia p. Stadnicki, wnosząc poprawkę, aby w pierwszym ustępie, drugim wierszu od dołu wykreślić słowo: „jeleni“.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Pohorecki, wnosząc poprawkę aby w trzecim wierszu §. 33. słowa: zajęcy od 15. stycznia do 15. września, zastąpić słowami: zajęcy od 1 lutego do 30 września, zaś w wierszu siódmym, słowa: przepiórek i dzikich gołębi od 1 listopada do 15. sierpnia zastąpić słowami: przepiórek i dzikich gołębi od 1 listopada do 1 sierpnia.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Vivien, stawiając poprawkę co do ochrony zajęcy zgodnie z poprawką p. Pohorockiego.

Marszałek udziela głosu p. Abrahamowiczowi, ale tenże zrzeka się głosu.

Przemawia p. Andrzej Potoczek, wnosząc poprawkę, aby w wierszu drugim i trzecim §. 33. słowa: „kozłów (rogaczy) od 1. marca do 31. maja“, zastąpić słowami: „kozłów (rogaczy) od 1. marca do 15. maja“.

Izba popiera tę poprawkę.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, zgadzając się imieniem wła-

snem na poprawki pp, Stadnickiego, Pohoreckiego i Andrzeja Potockiego.

Izba uchwała poprawkę p. Andrzeja Potockiego, następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała poprawkę p. Pohoreckiego, co do zajęcy; następnie uchwała poprawkę p. Pohoreckiego co do przepiórek i dzikich gołębi, następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała poprawkę p. Stadnickiego, wreszcie uchwała Izba w oddzielnem głosowaniu resztę §. 33. w brzmieniu zaproponowanem przez komisję.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta :

§. 34. Wyjątkowo, za poprzedniem uwiadomieniem powiatowej Władzy politycznej, dozwala się łowienia żywych okazów zwierzyny i ptactwa użytkowego, wybierania jaj z gniazd a młodzieży z legowisk, w czasie do łowienia zakazanym, lecz tylko w celu dalszej hodowli i ochrony podczas srogiej zimy.

Izba bez rozprawy uchwała §. 34. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta :

§. 35. Polityczna Władza powiatowa w porozumieniu z Wydziałem Rady powiatowej może :

a) zarządzić nawet w porze ochronnej wystrzelanie pewnej ilości sztuk zwierzyny uznanej za łowną, jeżeli zmniejszenie tego rodzaju zwierzostanu jest w interesie gospodarstwa rolnego, leśnego lub łowieckiego pożądaniem;

b) wyjątkowo na rok jeden zezwolić na późniejsze rozpoczęcie, albo wcześniejsze zamknięcie pory ochronnej pewnych rodzajów zwierzyny dla poszczególnych albo wszystkich okręgów polowania w powiecie, jeżeli tego wymagać będą szczególniejsze względy miejscowe, klimatyczne, lub klęski elementarne;

c) zamknąć zupełnie, lecz najwyżej na lat dwa, polowanie w niektórych, albo we wszystkich okręgach polowania w powiecie na pewnego rodzaju zwierzynę i ptactwo łowne w tej okolicy wyniszczeniem zagroźonej.

W razie zupełnego zamknięcia polowania w ciągu dwóch ostatnich lat dzierżawy polowania, może sobie dzierżawca polowania gminnego rościć petensye do opustu połowy czynszu dzierżawnego.

Przemawia p. Potoczek, oświadczając się za zupełnem opuszczeniem §. 35.

Izba popiera tę poprawkę.

Przemawia p. Andrzej Potocki, wnosząc poprawkę, aby w pierwszym ustępie tego paragrafu po słowach : „Rady powiatowej“ może dodać słowo „po zaciągnięciu zdania Towarzystwa łowieckiego“.

Przemawia p. Potoczek.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca, oświadczając się za poprawką p. Andrzeja Potockiego proponuje jednakowoż zmianę w tym kierunku, aby poprawka brzmiała: „po zasiągnięciu zdania krajowego Towarzystwa łowieckiego“.

P. Andrzej Potocki zgadza się na tę stylistyczną zmianę.

Izba uchwała §. 35. w brzmieniu przez komisję zaproponowanem, a następnie w oddzielnem głosowaniu przyjmuje dodatek p. Andrzeja Potockiego w stylizacji poprawionej przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta :

§. 36. Sprzedaż łownej zwierzyny przez handlarzy odbywać się może tylko za okazaniem świadectwa jej pochodzenia. Świadectwa takie z podaniem gatunku i ilości zwierzyny, wydawać będą uprawnieni do wykonywania prawa polowania, lub ich pełnomocnicy ze swojego okręgu myśliwskiego.

Izba uchwała bez rozprawy §. 36. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejewicz czyta:

§. 37. Po upływie dni 14 od rozpoczęcia się czasu ochronnego i podczas dalszego trwania tego czasu, nie wolno objętej ochroną zwierzyny żywej czy zabitej, w całości lub w częściach sprzedawać na składach, targowicach, w restauracjach, lub w inny jakibądź sposób.

Sprawozdawca tego rodzaju zwierzynę i ptactwo z zagranicy, albo ze zwierzynców zamkniętych przy sprzedaży jej winni wykazywać się świadectwem jej pochodzenia, które przepisze c. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Sprzedaż zwierzyny łownej i ptactwa ubitych z polecenia Władzy w myśl postanowienia §. 35. jak również skonfiskowanej w myśl postanowień §. 78. może się odbywać za okazaniem świadectwa jej pochodzenia przez właściwą władzę polityczną powiatu stwierdzonego.

Izba uchwała §. 37. bez rozprawy w powyższem brzmieniu.

Pod względem formalnym przemawia p. Wodzicki wnosząc, aby z powodu spóźnionej pory posiedzenie dzisiejsze zamknąć.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj i wniosków.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. komisarza rządowego:

Interpelacja

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Zważywszy, że jeżeli ktoś nie ostempluje odpowiednią marką stemplową jakiegos

dokumentu, albo podania, nakładane bywają na niego kary kilkakrotnego zapłacenia należności stemplowej. Zważywszy że ludność nie czyni tego rozmyślnie, aby się uchylić od opłacenia należności, ale czyni to z niewiadomości ustawy o należnościach stemplowych.

Zważywszy, że jeżeli kto czyni umyślnie, to chyba pisarze c. k. Sądów lub władz rządowych, a są wypadki, że tacy pisarze czynili z tego zarobek, że zebrali na stemple a stempli nie przylepiali na donośnie dokumenta, — a nadto ci sami donosili do kary za nieostemplowanie, aby zyskać nagrodę za brakujące stemple;

Zapytujemy Wysoki Rząd, czyli nie zechciałby znieść owe kary stemplowe, a zarządził, aby nieostemplowane pisma zaraz były należycie ostemplowane lub pojedynczo tylko należycie ostemplowane była wymierzana.

Lwów dnia 29. stycznia 1896.

Warzecha, Interpelant, Ostapczuk, Kramarczyk, Nowakowski, Okuniewski, Krempa, Zdz. Skrzyński, Karol Dzieduszycki, Styła, Żardecki, W. Szwed, Potoczek, Data, Wójcik, Niebyłowiec, Bojko.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz P. Zdzisław Tarnowski czyta następujący wniosek.

Wniosek

Zważywszy, że przedłożenie rządowe z r. 1894, dotyczące Sądów pokoju, tylokrotnie wyrażonych postulatów sejmowych dostatecznie nie uwzględniło, redukując kompetencję sądów pokoju w sprawach cywilnych do wysokości 40 koron (czyli 20 złr.);

zważywszy, że przedłożenie to pozwala według brzmienia §. 14. stronie z wyroku

niezadowolonej ten wyrok do dni 8 unieważnić, przez co powaga tej instytucji byłaby zupełnie podkopana.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd do przeprowadzenia, w myśl postulatów sejmowych, zmian w przedłożeniu rządowym z r. 1894 (dotyczącem sądów pokoju) w tym kierunku ażeby:

1) Kompetencya sądów pokoju w sprawach cywilnych rozszerzoną była ponad projektowaną kwotę 40 koron;

2) ażeby od wyroku sędziego pokoju do wysokości pewnej ustawą określonej kwoty odwołanie było wykluczonem; (Uchwała Sejmu z dnia 6. grudnia 1872);

3) ażeby koszta utrzymania tej instytucji ponosiło państwo.

We Lwowie dnia 26. stycznia 1896.

Wnioskodawca:

Władysław Czaykowski.

Zdzisław Obertyński, Fr. Jędrzejowicz, Emil Torosiewicz, Horodyski, Z. Dembowski, Urbański, F. Rozwadowski, Weigel, Wachnianin, Siemiginowski, Sozański, Wiktor, Sznell, M. Torosiewicz, Gniewosz, Mandyczewski, Trzeciecki, Cielecki, Bielański, Sala, Gołuchowski, Wójcik, Kraiński, Szeliski, J. Puzyna, Koziębrodzki, W. Dzieduszycki, Stecki, A. Skrzyński, A. Jędrzejowicz, Gorayski, Brykczyński, Czarkowski-Golejewski, Hoszard, Korytowski, Kramarczyk, Krzysztofowicz, Rey, Czech, Kozłowski, Andrzej Potocki, Stanisław Dzieduszycki, Wodzicki, K. Scipio, Stanisław Smolka, Z. Skrzyński, Witold Niezabitowski, Borkowki, Brunicki, Czartoryski, Marchwicki, Gnoiński, Tyszkowski, Theodorowicz, Niezabitowski, Skałkowski, Stan. Jędrzejowicz, Abrahamowicz, Albin Rayski,

Karol Dzieduszycki, Paszkowski, Szczepanowski, Hamorak, St. Polanowski, Ochrymowicz, Zagórski, M. Michalski, Michałowski, Dr. H. Jordan, Romanowicz, Goldman, Olpiński, Romer.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następujący wniosek.

Wysoki Sejmie!

Sprawa utworzenia Izby handlowej w Tarnopolu, a względnie przeniesienia istniejącej w Brodach do Tarnopola, była już w kilku poprzednich kadencyach sejmowych przedmiotem obrad i uchwał Wysockiej Izby Tarnopolowi przychylnych. Powody, jakie wówczas nader wymownie za tem przemawiały, by Tarnopol był siedzibą Izby handlowej, nabrały obecnie jeszcze więcej wagi i stały się liczniejszymi, albowiem wobec nowo budujących się kolei żelaznych Ostrów, Halicz, Tarnopol, Trembowla, Kopyczyńce ku Mielnicy i Zaleszczykom, których węzłem będzie Tarnopol, jest rzeczą niewątpliwą, że miasto to odzyska znowu to stanowisko, jakie od wieków jako stolica Podola, niegdyś spichrza kraju całego, zajmowało, a chwilowo tylko wskutek kolei transwersalnej częściowo utraciło, i że stanie się napowrót ogniskiem handlu całego Podola.

Wobec ułatwień w komunikacji, jakie cała połać kraju, obejmująca dawne obwody Tarnopolski, Czortkowski, Brzeżański i część Stanisławowski, na północ od Dniestru przez budujące się koleje mieć będzie z Tarnopolem, a trudności takowej z Brodami, okazuje się potrzeba utworzenia Izby handlowej w Tarnopolu dla wyż wymienionej części kraju konieczną.

Podpisani stawiają przeto:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, by sprawę utworzenia Izby handlowej w Tarnopolu wziął pod ścisłą rozwagę i na następującej sesyi przedłożył Wysokiemu Sejmowi odpowiedni wniosek.

Pohorecki
wnioskodawca.

Czarkowski-Golejewski, Ostapczuk, Nowakowski, F. Vivien, Zagórski, Piniński, Szeliski, Koziębrodzki, Onyszkiewicz, J. Korytowski, Horodyski, Puzyna, Polanow-

ski, Dr. Sawczak, Dr. Olpiński, T. Merunowicz, Jahl, Gołuchowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytania tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia,

Marszałek odczytuje porządek dziennego następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 30. stycznia b. r. godzinę 10 przed połud.

Koniec posiedzenia o godzinie 3. po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.
Stanisław Niezabitowski w. r.

